

(+)

ART ໃຫຍ່ ຈົນສັກສິລະປີ

คน=ผู้จัดทำ

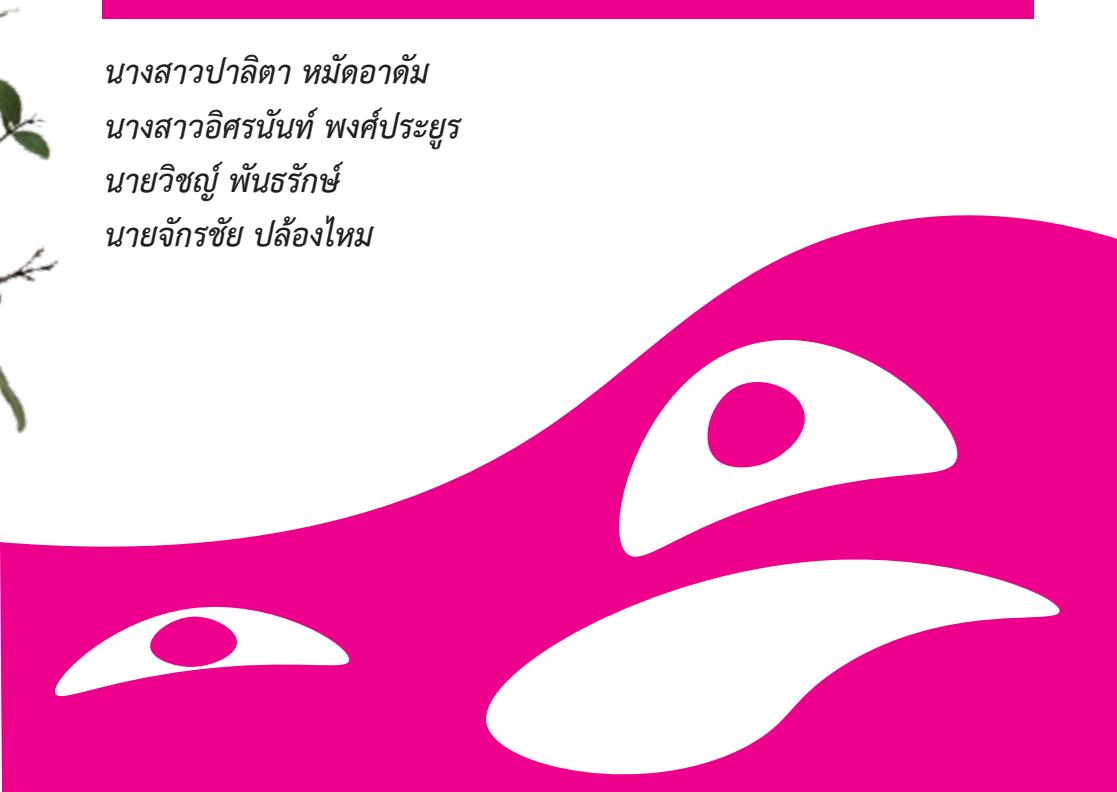
HAT YAI
DNA

นางสาวปาลิตา หมัดอาดัม

นางสาวอิศรนันท์ พงศ์ประยูร

นายวิชญ์ พันธรรักษ์

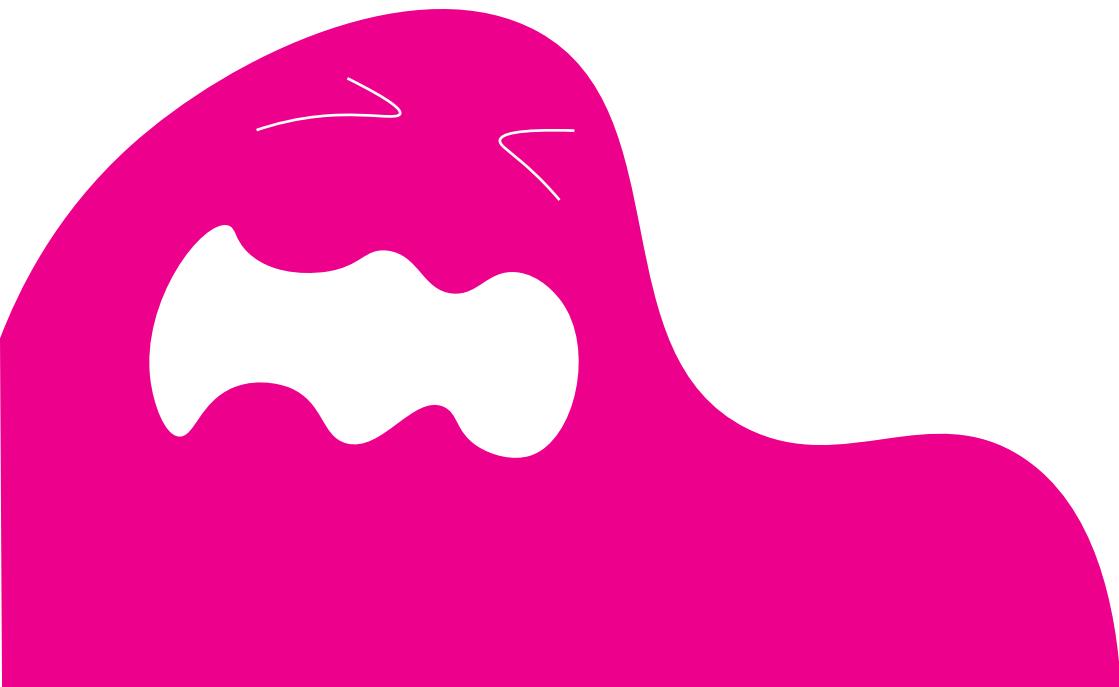
นายจักรชัย ปล่องใหม่

คำนำ

หนังสือเล่มนี้เกิดจากความสนใจของผู้จัดทำในเรื่องศิลปะในเมืองหาดใหญ่ เมืองหาดใหญ่เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่หลากหลายและมีเสน่ห์ไม่แพ้เมืองอื่นๆ ซึ่งหาดใหญ่ไม่ได้เป็นเพียงศูนย์กลางการค้าที่สำคัญของภาคใต้ หรือแหล่งท่องเที่ยวท่าน้ำ แต่ยังเป็นที่ที่เต็มไปด้วยศักยภาพทางศิลปะ ทางเรاجาจะพาผู้อ่านไปรู้จักกับเหล่าศิลปินผู้สร้างสรรค์ และขับเคลื่อนผลงานด้านศิลปะในแขนงต่างๆ ทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม ดนตรี การแสดงและวรรณคิลป์ อีกทั้งยังนำเสนอดึงสถานที่ต่างๆ ที่ล้วnmีบทบาทสำคัญต่อการจัดแสดงศิลปะในเมืองหาดใหญ่ และเหล่าผู้สนับสนุน รวมถึงองค์กรต่างๆ ที่อยู่หลังดันให้งานศิลปะในเมืองหาดใหญ่เติบโตยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มนี้ไม่เพียงแค่รวบรวมข้อมูลศิลปะต่างๆ ในเมืองหาดใหญ่ แต่ยังสะท้อนให้เห็นศักยภาพของศิลปินผู้สร้างงานศิลป์และผู้สนับสนุนทุกท่านที่ล้วนช่วยเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันวงการศิลปะในเมืองหาดใหญ่เติบโต รวมถึงแรงบันดาลใจของศิลปะกับเมืองที่จะพาไปสำรวจมุมมองที่จะทำให้ศิลปะมีบทบาทมากขึ้นกับเมือง

ເມື່ອນາ

ເມື່ອນາ

ເຫດຜູ້ສ້າງ

ສຸບັນ ເມື່ອນາ

ຄຸນນູ້ຂຳມັດ ໂຮງອຸດມຄາສຕ່ວ

ຄຸນໄຕຮັງຄໍ ເມື່ອນາ

ຄຸນພຸດທຸກເກີຍຣຕິ ຮັຕນຄຣີ

ຄຸນວັນນູ້ ລັງຂນິຕິ

ວຽກຄືລົບ

ອາຈານຍົກສາພຣ ຄຣີສັຈັງ

ມະນຕຣີ ສຣີຍົງຄໍ

ຄນອມ ຂຸນເພື່ອຮ່ຽນ

ຂ້ອຂລ ວັຈາ

ມາຮີຢາ ເຈົ້າຕຳ

ແສງຮາຍາ ກິດີເສັດີຍຣພຣ

ໝວດກາຮັດ

ນາຍຫັນປະເສົງສົງ ຮັກໜ້ວງຄໍ

ນຄຸເບັກ ຖົນ

ກລຸ່ມມານີມານະ

ໂນຮາ ທ່າຂ້າມ

ລູກປັດ ໂນຮາທ່າຂ້າມ

ໝວດຄົນຕຣີ

ນາຍຫຼຸກຄົດ ຊຶ້ທາງດີ (ຍົວ ດາວໂຫຼວງເພັນເພັນ)

ແສງຮຽມມາ ນັກຄົນຕຣີໄດ້ເພື່ອຊີວິຕ

ຜູ້ໜ້າຍຄາສຕາຈາກຍົກສັຈັງ ດຣ.ຄມສັນຕິ ວົງຄ່ວຽກຄົນ

ໝວດກາພັກຄ່າຍ

ພື້ເອກ ຮັ້ອຍລື້

ໝວດຄືລປະເຍີຍວາພື້ນພູໃຈ

ແລກກາຮັດເຊົ້າຈັກຕົວເວັງ

Sai Palika

(Bliss&Shine Healing Space)

ຄຸນຈັນທົບພິມພໍ ທິນເທເວົງ

ແລກພື້ແວັດ ວິລກາ ສ້ານ້າການຸຈົນ

ພື້ນທີ

ຫອຄືລົບສຍາມ (Siam Art Gallery)

ຫ້າງລຶກກົດເດັ່ນສໍ ພລາຊ່າ ອາດໃຫຍ່

Art Village ຫັ້ນ 2

Common Art Gallery

Loreum Ipsum

Pasawang home cafe

Workshop ອາດໃຫຍ່ by watashi

ຄນສັນບລຸນຸນ

‘ເຮືອງນີ້ຈ້າຍເຄົວ ດາວໂຫຼວງເພັນເພັນ’

Hatyai Book Club

Sanehar Art community

Sanehar Paradiso

ພື້ທັງສໍ Workshop ອາດໃຫຍ່

by Watashi

ມຸມມອງຜູ້ຈັດທຳ

สารบัญ

เหล่า

“ผู้สร้าง”

“เหล่า”

พื้นที่

หาก

“ผู้สนับสนุน”

“มุมมอง”

ผู้จัดทำ

เมือง “หาดใหญ่”

ก้าวพุ่งก้าวเมืองหาดใหญ่ คุณจะนึก起จัง

คุณอาจจะนึกถึง อาหาร ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานที่เที่ยวตามราตรี หรือไลฟ์สไตล์ชีวิตแบบคนเมืองที่รวดเร็ว และมีการแข่งขันสูง หากให้ถูกมองเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้ ที่มีความโดดเด่นในแง่ของการบริการ และการท่องเที่ยว คักษะภาพของเมืองนั้นถูกกลืนกลายให้เป็น เมืองที่ขาดความสร้างสรรค์ ซึ่งในมุมมองของพวกรามองเห็นว่าเมืองหาดใหญ่นั้นประกอบไปด้วย ลิ้งอื่นที่ถูกให้ความสำคัญน้อยกว่า ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยในเมือง วัฒนธรรมของ ศาสนาที่ไม่ได้อยู่ในกระแสหลัก วิถีชีวิตจากความแตกต่างระหว่างคน รวมไปถึงศิลปะต่าง ๆ

พวกร่างจึงอยากร่านเสนอมุมอวตาร ๆ ในเมืองหาดใหญ่ที่คุณอาจนึกไม่ถึง ผ่านสามประเด็นที่ ซึ่งประกอบด้วย เหล่าผู้สร้าง แหล่งพื้นที่ หลากหลายสถาบันธุรกิจ เพราะเมืองหาดใหญ่ของเรารองนั่นก็มี กลุ่มคนเหล่านี้ที่มีคักษะภาพโดยผลักดันสร้างสีสัน และผลงานศิลปะต่างๆ กับเมืองหาดใหญ่เรื่อยมา

เหล่า “ พ่อสร้าง ”

the creator

การเจาศิลป์ฯ

‘กรุดแทรก’

ในงานต่างๆ

จะช่วยให้ผู้คนได้

‘เข้าใจกัน’

กับศิลป์มากขึ้น

สุบิน
เมืองจันท์

សុខ ម៉ែនចុងក្រោយ

คิลปินคนเก่งคนแรกที่พากเราอยากรู้ว่าจะให้ทุกคนได้รู้จักก็คือ อาจารย์สุบิน เมืองจันทร์นั่นเอง เขาเกิดและเติบโตใน อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา อาจารย์คือคิลปินผู้ใช้ “สีน้ำ” เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเรื่องราวและสื่อสารความรู้สึก ซึ่งรังสรรคผลงานมากมายมากกว่า 10 ปี เขายังคงรักและหลงใหลในคิลปะมาตั้งแต่วัยเด็ก

อาจารย์เป็น “ผู้ผลักดัน” ให้งานศิลปะ เติบโต เพื่อทุกคนสามารถเข้าถึงงานศิลปะได้ง่าย โดยเป็น “หนึ่งในผู้ก่อตั้ง” สมาคมศิลปินนานาชาติ ภาคใต้และปัจจุบันก็ยังคงดำเนินงานทุกๆ ปี

ผลงานของอาจารย์สุบินแต่ละชิ้นนั้นล้วนมีความหมาย เรื่องราว และความรู้สึกซ่อนอยู่เบื้องหลังอย่างเช่น “ฤกษ์ฝน” ผลงานชิ้นโบว์แดงชิ้นนี้ สะท้อนให้เห็นถึง ความรู้สึกหดหู่ โดดเดี่ยว และความกังวลหากอยากชื่นชมผลงานชิ้นต่างๆ ของอาจารย์สุบินก็สามารถไปเยี่ยมชมได้ที่ สิการ์เด็น ชั้น 2

พวกร้าได้มีโอกาสที่ได้พูดคุยกับอาจารย์ สุปัน เกียวกับ “มุมมองต่อวงการศิลปะในเมืองหาดใหญ่” อาจารย์มองว่า หาดใหญ่นั้นเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยว ถ้าจะให้พูดถึงความสนใจในศิลปะของคนในหาดใหญ่ก็ยังน้อยอยู่ ลังเกตจากคนที่เข้ามาดูงานศิลปะใน Art Village ส่วนใหญ่จะนักท่องเที่ยวชาวมาเล สิงคโปร์ มาชม อีกอย่างเมืองของเราไม่ได้เป็น

ซึ่งสมาคมนี้เกิดขึ้นหลังจากสถานการณ์โควิดได้เม่นnan แม้ว่าสถานการณ์จะมากไปด้วยอุบัติเหตุที่สร้างโอกาสให้เกิด “การรวมตัวกัน” ของศิลปินงานคราฟท์เป็นสมาคมที่ค่อยๆ ผลักดัน และสนับสนุนงานชีว์กันและกัน นอกจากนี้ยังสร้างผลงานจากความคิดสร้างสรรค์จากสมาชิกในสมาคมที่มารจากหลากหลายประเทศโดยทางสมาคมก็จะเน้นเรื่อง กิจกรรมศิลปะ ดนตรี กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กเยาวชน ซึ่งกิจกรรมล่าสุดที่ทางสมาคมได้จัดไป ก็คือกิจกรรมที่รวบรวมศิลปินนานาชาติ 16 ประเทศ มาสร้างผลงานจากวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้แล้วหรือไม่ได้ใช้ นำมา “สร้างสรรค์” เป็นงานศิลปะ จะได้เห็นว่าสามารถสร้างคุณค่าให้กับของที่ไม่มีค่าได้

รูปภาพจากเพจ STIAA สมาคมศิลปินนานาชาติภาคใต้

“ร.=ย.=एรกที่ได้เรียนรู้งานทางด้านศิลปะ การวาดภาพพู่กันลิขชوب แล=พื้กพนมตาตลอดเวลาไปเที่ยว หรือไปสถานที่ต่างๆ ก็จะ=หาดภาพเก็บไว หากณ เวลาหน้าไม่สด=ดวงที่จะ=หาด ก็จะ=ถ่ายรูปเก็บไวแล้วก็นำกลับมา乍ด เห็นด้วย=ไร ก็ว่าดีไปตามที่เห็น แต่ไม่ใช่ว่ามองเห็นแล้วจะ=สามารถทราบได้เลย ดูวุฒิ=ต้องใช้สติความรู้สึกไปด้วย ต้องใช้หัว=ใจ แก้คนดูที่มากกว่าภาพก่อนที่จะนั่ง”

ศิลปิน ชาติภาคใต้”

ขอบคุณรูปภาพจาก MGR Online

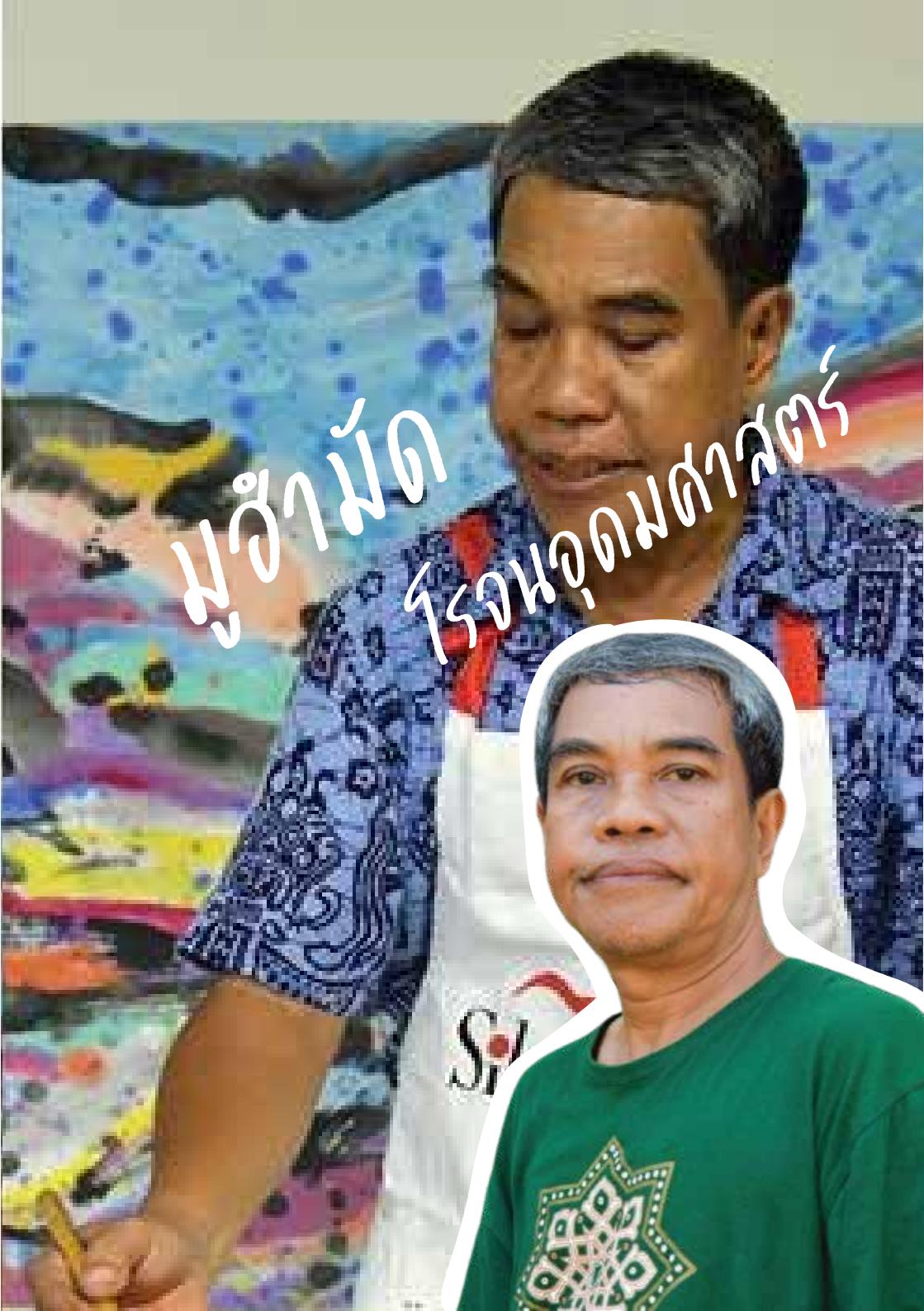

ขอบคุณรูปภาพจาก MGR Online

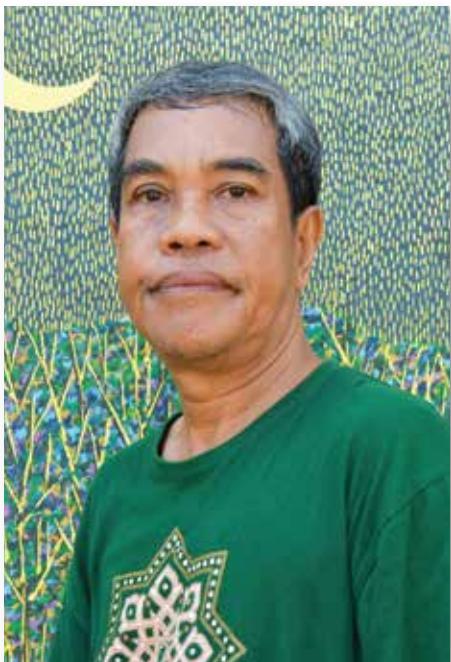
ถ้าหากให้พูดถึงความสนใจศิลปะของคนหาดใหญ่ยังถือว่ามีอยู่ อาจารย์คิดว่ามันคงเป็น เพราะ คนทุกคนพื้นฐานไม่เท่ากันและไม่เหมือนกัน การสร้างเสริมเรื่องของศิลปะมันน้อยมากใน วงการการศึกษา ถ้าเราไม่ได้มีพื้นฐานทางนี้ เราอาจจะสนใจอยู่ เรียนเพียงผิวนอกให้รู้แค่นั้นเอง ถ้าหากเป็นไปได้เราต้องเริ่มจากพื้นฐานของวัยเด็กก่อน พอเรารู้แล้วเราเข้าใจเรื่องศิลปะตรงนั้นได้ ต่อไปเราจะมีความทัศนคติต่อศิลปะจะเพิ่มมากขึ้น ความสนใจในเรื่องนี้จะมากขึ้น เมื่อฉันต่าง ประเทศ หรือประเทศที่เขาเจริญแล้ว ซึ่งทางเขาก็เริ่มจากพื้นฐานตรงนี้ก่อน

อาจารย์แนะนำว่าการที่จะทำให้ศิลปะในหาดใหญ่มีความนิยมมากขึ้น อาจจะต้องมีกิจกรรม ศิลปะเข้าไปแทรกในกิจกรรมต่างๆ ตัวอย่างเช่น workshop งานปั้นเซรามิก เพ้นท์และอื่นๆ เพื่อให้ คนมีส่วนร่วม และให้ชิมซับได้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้คนหาดใหญ่ใกล้ศิลปะมากขึ้น

ນຸ່ວ່າມັດ
ໂຮງໝວດມຄລຕ

អ្នកចាប់រុងអាជីវកម្មសាស្ត្រ

ขอบคุณรปภจาก tiscoart

นอกจากนี้อาจารย์กีมีบทบาทสำคัญในการ “ขับเคลื่อน” วงการศิลปะในภาคใต้ เนื่องจากเข้าได้ก่อตั้งกลุ่มศิลปินหลายๆ กลุ่มขึ้นมา อย่างเช่น กลุ่มมิวหลา, กลุ่มทักษิณ, กลุ่มลีน้ำหาดใหญ่ เพื่อเป็นการสร้างพื้นที่สำหรับศิลปินในการโชว์ผลงานศิลปะต่างๆ ทั้งยังได้เล�เปลี่ยน ความรู้ ประสบการณ์ และเป็นพื้นที่ให้ได้ สร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน

ผลงานของอาจารย์มี “ เอกลักษณ์เฉพาะตัว ” ที่มีกลิ่นอายความเป็นได้ผสานอยู่อย่างลงตัว เขียนดังงานลือคริลิกบนผืนผ้าใบ และผ้าบาทิก อย่างเช่น ภาพงานที่ชื่อว่า “ แสงจันทร์ ” งานศิลปะลือคริลิกบนผ้าใบ นอกจากผลงานศิลปะแล้วยังมีงานนิทรรศการต่างๆ ก็ทำให้อาจารย์มีชื่อเสียงในการศิลปะ อย่าง “ นิทรรศการสืบสานนาชาติแห่งเอเชีย ”

“ ช่างศิลป์เอกลักษณ์แห่งปีกษ์ใต้ ”

คุณมุ่ยคำดี รองอุดมศาสตร์พื้นเพช่องชีวิต
อาจารย์นั้นเกิดและโตที่จังหวัดปีตานี ซึ่งปัจจุบัน
อาจารย์เป็น “ช่างศิลป์” อุปถัมภ์คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อาจารย์เป็นศิลปินที่
“สร้างแรงบันดาล” ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ^๑
ที่สวยงามและทรงคุณค่า เช่น “ใจรัก” ในศิลปะ^๒
ตั้งแต่หนุ่มๆ หลังจากจบการศึกษาเขาก็ได้มารับใน
ศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ และเป็นที่ยอมรับใน
วงการศิลปะในประเทศไทยถึงระดับภูมิภาคอาเซียน
อีกทั้งยังเป็น “เจ้าพ่อแห่งนิทรรศการ” เนื่องจากมี
ประสบการณ์ในการจัดนิทรรศการมาแล้ว นับกว่า
100 ครั้ง ทั้งในและนอกประเทศไทย เช่น มาเลเซีย^๓
สิงคโปร์ อินโดนีเซีย จีน ไต้หวัน และญี่ปุ่น

壬辰年
書於廣州

ไตรรงค์ เมธววรรณ

ขอบคุณรูปภาพจาก Saneha Art Community

ถ้าจะถามว่าภาษาต่างประเทศ ภาษาใดที่อยู่เมืองหาดใหญ่มาช้านาน ภาษานั้นก็คือ “ภาษาจีน” ซึ่งอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมคนหาดใหญ่เชื้อสายจีน ไม่ว่าจะในงานมงคล หรืองานเทศกาลต่างๆ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า อักษรจีนนั้นเขียนยากมาก แต่ในเมืองนี้เองก็มีคนหนึ่งที่มีความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีน นั่นก็คือ คุณไตรรงค์ เมธววรรณ ซึ่งเป็นเจ้าของ “ร้านบ้านใหม่กรอบรูป” ซึ่งรับงานเขียนอักษรจีน ในงานมงคลต่างๆ ของวัฒนธรรมจีน ร้านนี้มีอายุเกือบ 60 ปี ได้แล้วนะ ในตอนแรกร้านนี้ไม่ได้เริ่มที่หาดใหญ่ แต่ครอบครัวได้ย้ายมาจากเมืองจีนไปกรุงเทพ จากนั้นไปอยู่สู่ทางโกลก 1-2 ปี แล้วก็มาลงตัวที่หาดใหญ่ จุดเริ่มต้น คือ การรับซ่อมต่อมาจากคุณพ่อของคุณไตรรงค์ มีงานรับเขียนอักษร แต่คุณพ่อของเขามีได้เรียนวิชากรอบรูป จึงได้นำเอาเลื่อยปั๊กตอ ลองเลือยทำร่างที่ตัดไม่ให้เพื่อนที่เป็นช่างไม้ตั้ง 45 องศา แล้วก็ได้เลื่อยไม้ต่อมา ควบคู่ไปกับเรียนรู้ด้วยตัวเอง จนได้กลายเป็นร้านบ้านใหม่กรอบรูปในทุกวันนี้

ขอบคุณรูปภาพจาก Saneha Art Community

เมืองศิลปะอย่างจังหวัดอื่นๆ อย่างภูเก็ต หรือกระบี่ก็จริง แต่เรกีมีร้านกิจกรรมอยู่ตลอดเวลาเกี่ยวกับศิลปะ และดนตรี ปัจจุบันมานี้ก็ตีขึ้นมาด้วยกิจกรรมศิลปะมากขึ้น มีช่องทาง มีพื้นที่ที่ให้เผยแพร่ นอกจากนี้ทางสมาคมกีฬาขับเคลื่อนศิลปะกับเหล่ายาวชนรุ่นใหม่ มีการเปิดเวทีให้เหล่า เยาวชนได้มาร่วมงานศิลปะทั้งดนตรี และผลงานศิลปะต่างๆ ตอนนี้เองก็มีหน่วยงานเอกชน และเทศบาลมาสนับสนุนบ้างเป็นงานๆไป ถ้าหากมีองค์กรภาครัฐมาสนับสนุนก็จะดีขึ้น

ພណ៌កីឡាងគិ
សចនាត្រ

พุดงเกียรติ รัตนศรี

“ยอดนักปืนผู้ฝ่านอุปสรรคามากมาย”

เจ้าของ Potter House ศูนย์การเรียนรู้เครื่องเคลือบดินเผา อาจารย์ผุดงเกียรติ รัตนศรี แม้จะเรียนจบในสาขาเครื่องหนัง และเคยทำงานหลายอย่าง อาจารย์กลับรู้สึกว่าชีวิตยังขาดสิ่งที่ขาดหายไป อาจารย์ลิ่งที่ทำในขณะนั้น ซึ่งหลังจากที่ค้นหาตัวเองอยู่นาน จนในท้ายที่สุดนั้นก็ตัดสินใจกลับบ้านมาสอนต่อธุรกิจครอบครัว นั่นก็คือ “งานปั้นฝีมือ” อาจารย์เริ่มเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะการปั้นอย่างจริงจังมาจากผู้เป็นแม่ ในช่วงแรกลุงเริ่มจากการเปิดกิจการเล็กๆ ของตัวเอง โดยขายเครื่องปั้นตามตลาดนัดบ้าง หรือออกบูธบ้าง พอนานเข้ากิจการของอาจารย์นั้นก็ เริ่มเพื่องฟูเป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น แล้วในเวลาต่อมาแบรนด์ “potter house” เองก็เริ่มเป็นที่รู้จักขึ้น นอกจากนี้ อาจารย์ยังได้เปิด ศูนย์การเรียนรู้เครื่องเคลือบดินเผา ศูนย์การเรียนที่ว่าไม่เพียงแค่เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้ที่สนใจ แต่ยังเป็นการกระตุ้นให้เยาวชนและผู้คนได้เห็นคุณค่าของงานฝีมือ และสร้างโอกาสในการสร้าง

ขอบคุณรูปภาพจาก Padungpottery

งานเครื่องปั้นของอาจารย์ จะเป็นงานที่ล้วนออกทิ้งในและนอกประเทศ โดยรูปแบบจะมีทั้งแบบประดิษฐ์มีการรวมของตกแต่ง งานชามภาชนะ ถ้วยกาแฟ เครื่องใช้ต่างๆ รวมถึงพวงกุญแจและด้านเผาเคลือบก็มีหลากหลายแบบ อาจารย์ผุดงเกียรติ “หลงใหญ่” ในความสวยงามของงานปั้นมือที่มีประโยชน์ในการใช้งาน จึงทำให้มีท่อที่จะสามารถนำไปใช้ในครัวเรือนได้

หากสนใจอยากไปปั้นชิ้นผลงานเครื่องปั้นของอาจารย์ผุดงเกียรติ หรืออยากเรียนรู้วิธีการปั้นขั้นตอนการผลิตเครื่องปั้นดินเผา สามารถไปได้ที่ potter house ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 71 ซอยสาสุ ถนนหมู่ 1 ต. คุนลัง อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา ซึ่งเป็น “สถานที่เต็มไปด้วยความรู้และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะอันมีคุณค่าและเอกลักษณ์ด้วยมือคุณเอง”

ຮ້ານກາ
ສັງເປົນຕະຍົ

ຮັກໝາ ສັນນິຕຍ

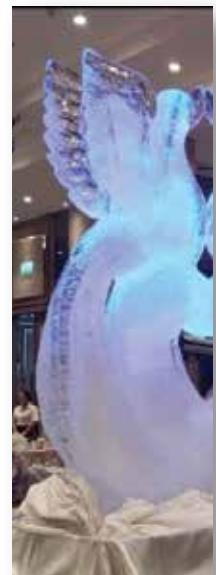
ຂອບຄຸນຮູນປາກຈາກ FB: ຮັ້ງມູນາ ສັງເໝີຕຍ

ຖື່ນແມ່ວ່າປໍາຈຸບັນຄຸນລຸງຈະອາຍຸເຢຍະແລ້ວ ແຕ່ຕົວຄຸນລຸງເວងຍັງຄົງມີ “ຄວາມທlungໃຫລ” ທີ່ຈະແກະສັກນໍ້າແຊີ້ງຕ່ວ ຄຸນລຸງບອກວ່າ ກາຣແກະສັກນໍ້າແຊີ້ງກີ່ສາມາຮັດຮ້າງເປັນຈານປະຕິມາກຣມໄດ້ ໄນຈໍາເປັນຕ້ອງເປັນຈານ ແຕ່ງຈານເພີ່ມຍອຍ່າງເຕີວາ ອົກທັງຈານແກະສັກນໍ້າຕ້ອງແຂ່ງກັນກັບເວລານິດນີ້ ເພຣະກາຣລະລາຍຂອງນໍ້າແຊີ້ງ ຍິ່ງລະລາຍ ຍິ່ງສວຍ ແຕ່ມັນໄມ່ຄວາຣ ລະລາຍ ໄປກີ່ທຸມດ ເລຍມັກໄປໂດດເດັ່ນໃນຕ່າງປະເທດມາກກວ່າ

ຄຸນລຸງບອກວ່າຫາດໃຫຍ່ກີ່ເໝາະເປັນເນື່ອງຄືລປະນະ ອຳເ່າງອາຈາຣຍ໌ ສຸບັນກີ່ຈັດຈານຄືລປະບອຍ່ຕ່ລອດ ເພີ່ງແຕ່ໃນປໍາຈຸບັນຈ່າງເຫຼວ່ານີ້ເວັງກີ່ຄ່ອຍໆ ທຍອຍຫາຍໄປ ແຕ່ສໍາຫຼັບສາຍແກະສັກນໍ້າແຊີ້ງເນີຍ ຈົງໆແລ້ວຈານພວກນີ້ ຄວາມີເສຣິມໃນມາຫວິທາລີ ອຳເ່າງຄນະຄືລປກຣມ ຢົ້ວປະຍຸກຕົ້ນເປັນຈານປະຕິມາກຣມອື່ນໆ ແຕ່ໃນໄທກີ່ຄ່ອຍໆ ເຮີ່ມຫາຍໄປ ແຕ່ອ້າຈະຍັງເຫັນອູ່ ໃນໂຮງແຮມທີ່ມາໃນຮູບແບບຂອງກາຈັດອາຫາຣ

ໃຈຈະຮູ້ວ່າເຈົ້າຂອງຮ້ານຂນມຈືນຂຸນຄຣີປາກພັນຈະເປັນ ຄົງ “ໜ່າງແກະສັກນໍ້າແຊີ້ງຫຳນາມູກາຣ” ແລະປໍາຈຸບັນຍັງຮັບ ສອນຄືລປະອົກດ້ວຍ ຕົວຄຸນລຸງເວນນີ້ມາຈາກ ວຳເກອປາກພັນຈັງ ເມື່ອນັກ ຈົງໆແລ້ວຄຸນລຸງເຮັດສາຍຄຽມາ ພັນຈົບປະລຸງ ຕຣີກົມາທຳການສາຍໂຮງແຮມໃນຫາດໃຫຍ່ ໃນໜ່າງທີ່ກາຣໂຮງແຮມ ເພື່ອງຟ ຕອນນັ້ນກີ່ຮັບຈຶບປະຈຳວູ່ຫລາຍໂຮງແຮມ ແກະສັກ ເກີບເອົາໄວ້ໃນຂ່ອງແຂ່ງແເຊີ້ງ ຂອງໂຮງແຮມ ພອຍ້າຍມາວູ່ສາຍຈານ ທ້າງ ກີ່ຍັກຄົງເອນນໍ້າແຊີ້ງໄປປະຍຸກຕົ້ນຍ້າງແກະນໍ້າແຊີ້ງຈັດໃນ ວັນວາເລີນໄທ່ນ

ກາຣແກະສັກເປັນຄວາມຂອບລ່ວນຕົວ ແລະໄດ້ນົກໂກສ ມາດູຮຸ່ນພື້ນມາເປັນໜ່າງແກະທີ່ໂຮງແຮມເຈີ່ ຊົ່ງກາຣທີ່ຈະມາສາຍນີ້ ຕ້ອງຜ່ານກາຣຝຶກຍິ່ງທໍາຍິ່ງສະສົມປະສົບກາຣຄົ່ງ ສມ້ັນນັ້ນເຄື່ອງ ມື້ອຍັງໄມ້ມື້ຂາຍໃນໄທຍ້ນັກເອາເຄື່ອງມື້ອີ່ມື້ມາໃຊ້ກ່ອນ ອຳເ່າງສົ່ງ ຢົ້ວເລື່ອຍໄມ້ ຜິກທຳມາເຮືອຍ ແລ້ວ

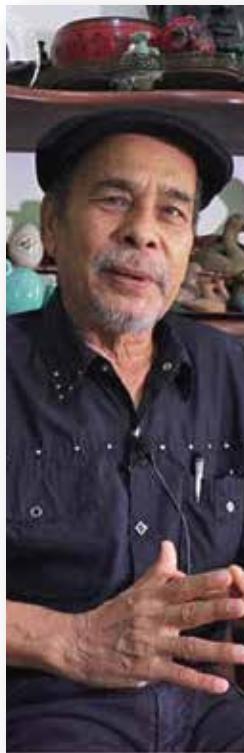

ຂອບຄຸນຮູນປາກຈາກ FB: ຮັ້ງມູນາ ສັງເໝີຕຍ

อาจารย์
สุกภาพร
ดร.สังจง

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: สถาพร ศรีสัจจัง

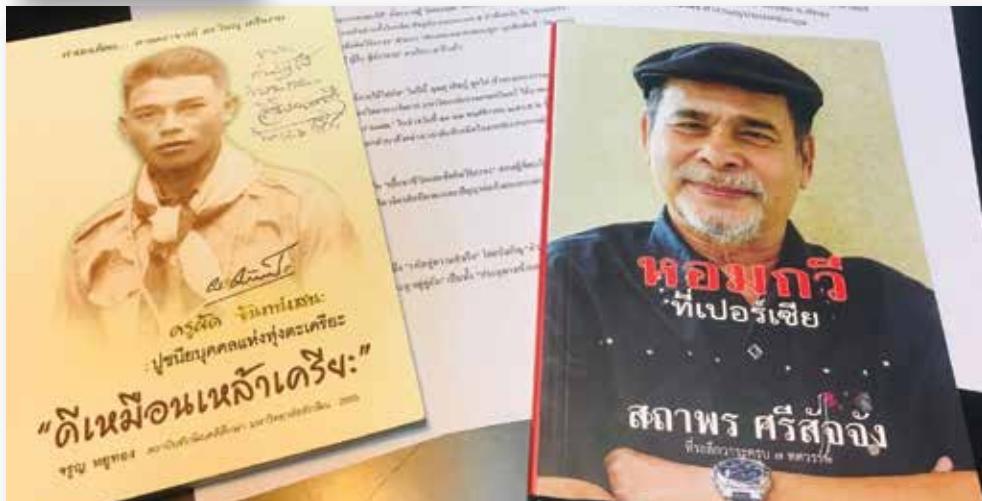

อาจารย์ สถาพร ศรีสัจจัง

เมื่อพูดถึงงานวรรณคิลป์ บุคคลที่ได้คำนิยาม

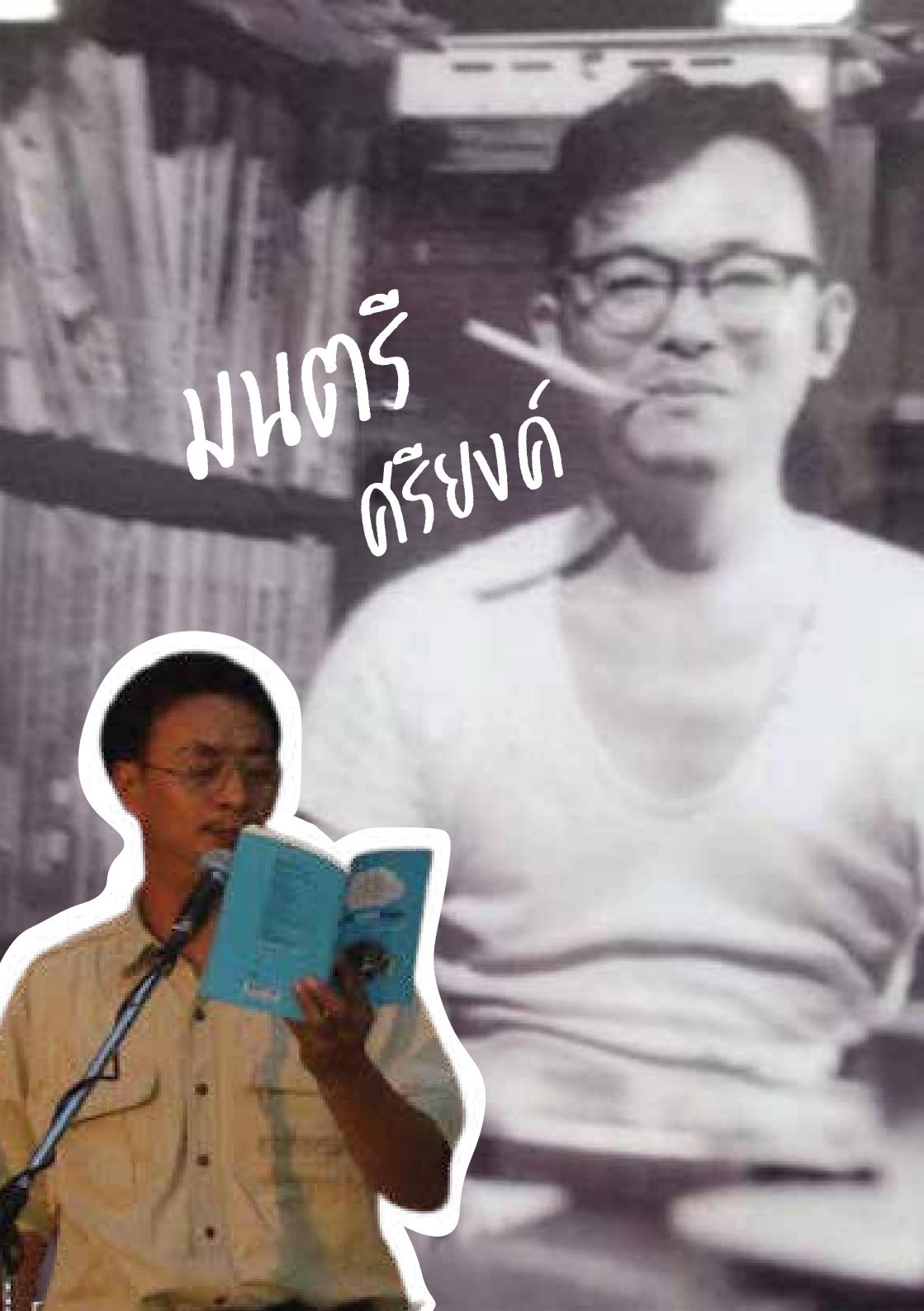
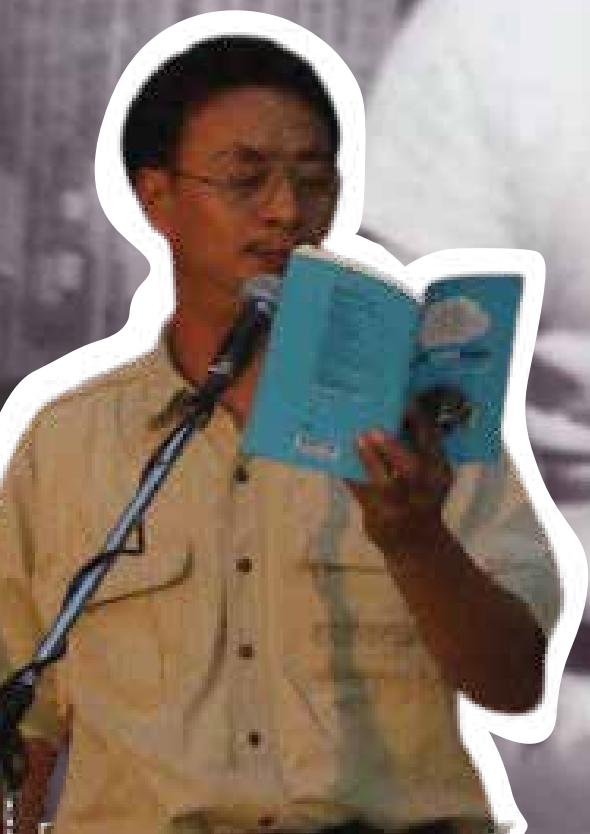
โดยอาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์เพบูลย์ว่าเป็น “กวีต้นแบบแห่งยุคสมัย”
จนถึงปัจจุบัน ผ่านนามปากกา “ พนม นันพฤกษ์ ” คนคนนั้นคือ
อาจารย์สถาพร ศรีสัจจัง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณคิลป์
พุทธศักราช ๒๕๕๘ อาจารย์ตั้งแต่เด็กก็เติบโตมา กับธรรมชาติโดยแท้ๆ
อยู่กับลิงแวดล้อมรอบตัวในชนบทจนชื้นชาบเข้าสู่ชีวิต เมื่อโตขึ้นก็ได้
ศึกษาระดับอุดมศึกษา ก็มองเห็นถึงประเทินหลายอย่างในสังคม
ผนวกกับต้องเผชิญหน้ากับ

เหตุการณ์ทางการเมืองอย่าง 14 ตุลาคม 2516
ความทรงจำและ ประสบการณ์ชีวิตเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งมีค่าที่มีอิทธิพลต่อ
การเขียนของตัวเขา ไม่ว่าจะเป็น ร้อยกรอง เรื่องสั้น บทกลอน
ความเป็นธรรมชาติที่พากนอ่านจินตนาการเหมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์
การนำภาษาที่มีพื้นเพมาจากความไฟแรงของศิลปะพื้นบ้าน อย่างหนักตะลง
ในราห์ การรักษาภารกิจของความเป็นบ้านเกิดตนเอง ผ่านงานเขียนที่
นำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งสังคมที่ห้องชีวิตตนเอง และสังคม ให้ตัวอักษรได้
ทำหน้าที่สะท้อนความรู้สึก ผลงานที่โดดเด่นของอาจารย์มีหลากหลาย
ไม่ว่าจะเป็น ก่อนไปสู่เขา, เด็กชายชาวเล หรือ หอมกวีที่เปอร์เซีย

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: บันเทิงการเดินทาง Head of South.

អាមេរិក
ជ្រើសរើល

มนตรี ศรียงค์

มนตรีศรียงค์ในฉายา “กวางมีเบ็ด” นักประพันธ์เจ้าของรางวัลชีรีต์ ในพุทธศักราช 2550 จากผลงานบทกวีร่วมสมัย “โลกในดวงตาข้าพเจ้า” อาศัยอยู่ย่านใจกลางเมืองที่เรามักคุ้นหูกันว่าบริเวณกิมหยัง มาจากครอบครัวลูกครึ่งจีน-ไทย ถึงแม้จะเติบโตในเมืองใหญ่แต่ความไฟพระของเพลงลูกทุ่งที่ได้ฟังตั้งแต่เด็กนั่นได้เชื่อมโยงเขากับความเป็นชนบท เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เขายังคงใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการเขียนบทกวีในช่วงที่เกิด พฤษภากมิพ อิกทั้งยังเป็นที่รู้จักจากการผลงานในหนังสือ ของนิตยสารการเมืองรายสัปดาห์ไม่ว่าจะเป็นสยามรัฐ รายสัปดาห์ หรือนิตยสารอาทิตย์รายสัปดาห์ แต่ด้วยลักษณะเฉพาะนั้น เขายังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นในรัฐสภา 或是ในวงการบันเทิง รวมถึงในสังคมออนไลน์ ที่มีคนจำนวนมากติดตามและชื่นชอบผลงานของเขานี้

ขอบคุณรูปภาพจาก สถานีวิทยุ ม.อ.

ณกอม ขุนพีชร์

ถนน ขุนเพ็ชร์

“นักเขียนมือรางวัลແດນໃຕ້” ไม่ว่าจะเป็น
รางวัลสุกาว์ เทวกุลฯ หรือรางวัลพานแวนฟ้า ผู้ฝึก
ผลงานไว้ในการประกวดมากมาย และเมื่อตอนที่ได้
ทำหนังสือพิมพ์ของโพกสภากติ์ มีหน้าวรรณกรรม
ในหนังสือพิมพ์ จึงได้เปิดมุมมองนักเขียนมากยิ่งขึ้น
อย่างคุณมนตรีศรีเยียงค์ หรือชาการียะห์ จนใน 5-6 ปี
ต่อมาได้ “ตัดสินใจลาออกจาก” เพื่อออกแบบนักเขียนหนังสือ
คุณสนอมบกกว่าการเขียนต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างใน
เวทีประกวด เพื่อพัฒนางานเขียนต้องทำไปเรื่อยๆ
และบางครั้งໄວเดียก์มาตอนไม่ได้ตั้งใจ การเขียนงาน
แนวเพื่อชีวิตจริงๆ เขียนตั้งแต่อยู่มหาลัยแล้ว ซึ่งว่า
“ พยาธิบุก ” ตอนเปลี่ยนงานจากงานเข้ามาเขียน
หนังสือ งานพิมพ์รวมเล่มที่เป็นสารคดีอุ่นๆ คือ
“ 160 ความตายมีชีวิต ” โดยมีนามปากกาตอนนั้น
ว่า “ ภูมิบุตร ” ผลงานที่ฝึกไว้ เช่น จาตุรนต์ บันทาง
ตับไฟใต้, (เช่น) ทางการเงิน ในการประกวดกวินิพนธ์
มติชนอ华ورد คอลัมน์ กวีกระวัด หรือครูเคล้า คชา

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: ถนน ขุนเพ็ชร์

ซึชล อ้วจวัย

"เรอก็ไม่ต่างกัน
เราแค่ต้องการ
เป็นคนเท่ากับคนอื่น
มิหวังมิพินถึงชีวิตที่ดี
เป็นเจ้าของวันทั้งหมด
ที่เราเลือกเอง"

ชีชล อัจย

ชายหนุ่มจากเมืองหาดใหญ่ผู้เป็น เจ้าของผลงานที่ชื่อว่า “ลูกใหม่ลี! ชิการ์” กวินิพนธ์กับการต่อสู้เล่มแรกชัชชาลกล่าว

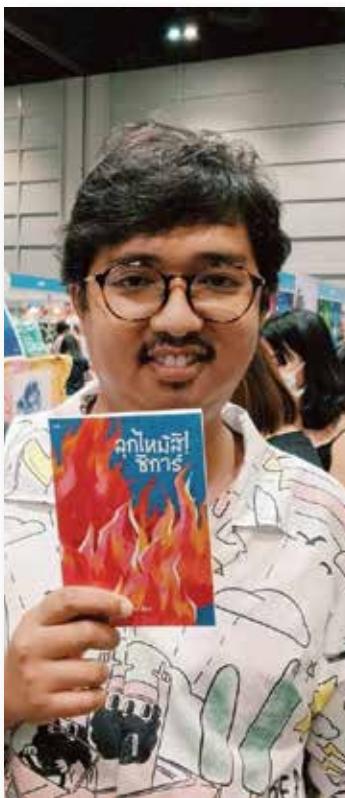
“บทกวีเป็นการสร้างพื้นที่ของการพูดคุย”

“วิธีการสร้างกวินิพนธ์ต่างหากที่เป็นหัวใจสำคัญ

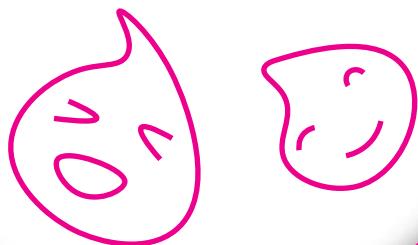
ของการต่อสู้กับจำนำจ้าว”

ชีชล อัจฯ เป็นหนึ่งในกวีรุ่นใหม่ก็ว่าได้งานเขียนอย่าง “ลูกใหม่ลี! ชิการ์” ซึ่งเป็นเหมือนบทกวีแห่งบุคคลม้ายตัวชัชชาลเองอาจจะกำลังอาศัยกระบวนการเชิงกวินิพนธ์ในการนำเสนออะไรมักอย่างเกี่ยวกับลังคอมไทย

กวีเล่มนี้ได้ชูให้เห็นถึงจุดยืนของตัวชัชชาลที่หวังจะให้มีความเปลี่ยนแปลงระบบของลังคอมที่มี ความล้าหลัง “เชื่อในอุดมการณ์ ความเท่าเทียม” วิพากษ์โครงสร้างแต่ยังคงไว้ซึ่ง “ความเป็นมนุษย์” มาผูกโยงกันเข้ากับบริบทหนึ่งบนโลกและผู้อยู่อาศัยที่หลากหลายบริบท

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: P.S. publishing

ນາຮີຢາ
ເຈື້ຕ່າ

ມາຮີຢາ ເຈື້ຕຳ

มาริยา เจ้าของนามปากกา “อินดา ป้าปิชา” นักเขียนอิสระชาวหาดใหญ่ที่ได้บอกรู้ขึ้นมาในย่านถนนมุสลิม การใช้เวลาว่างในห้องสมุดของโรงเรียนถือเป็น จุดเริ่มต้นให้เข้าสู่การวรรณกรรมก็ว่าได้ เมื่อว่าในช่วงแรกเรื่องจะไม่ได้สนใจการเขียนโดยตรง แต่ตัวเองรักการอ่าน ซึ่งหนังสือที่มีอิทธิพลต่อเรื่องในช่วงนั้น ได้แก่ “กล่องไปรษณีย์สีแดง” และ “อยากให้ล้มหน้าหวานมาอีกครั้ง”

เมื่อเวลาผ่านไป เธอเองก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม “หาดใหญ่บุก” ซึ่งเป็นกลุ่มนักเขียนในพื้นที่ที่ร่วมตัวกันเพื่อกระตุ้นวงการวรรณกรรม แม้ว่าเธอจะมองดูเองเป็นเพียง “ยุสเซอร์” หรือผู้เดพงานวรรณกรรมมากกว่าจะเป็นผู้ผลักดันวงการนี้โดยตรง แต่การได้เข้าร่วมกลุ่ม และพบปะเหล่านักเขียนจากหลากหลายพื้นที่ ซึ่งทำให้เธอได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์

ขอบคุณรปภ้าจาก mebmarket.com

หนึ่งในผลงานของเรอส์ท้อนชีวิตของผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความล้มเหลวในชีวิตคู่และมุมมองที่บิดเบี้ยวต่อโลก ซึ่งแม้ว่าจะเป็นงานที่เขียนขึ้นด้วยความรู้สึก琨วนใจบรรณาธิการ แต่กลับได้รับการตีพิมพ์ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ก็จะมีเรื่อง “รักปันใจ” ความโดดเดี่ยวอันขาดดื่น แสนสามัญ” และ “นับจากนี้.. ฉัน “วางแผน” เพื่อเฉลิมฉลองแด่ “ชีวิต”

พี่ยาเคยกำหนดให้ระบบแบบเงินเดือน และมี “ ภาระหน้าที่หลายอย่าง ” ซึ่งก็รวมถึงการเลี้ยงดูครอบครัว การเขียนในช่วงแรกเป็นงานเขียนในเชิงวิชาการ และข้อเสนอที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้อย่างไรก็ตาม เมื่อเริ่มมีโอกาสทดลองเขียนเรื่องลั้นเรื่องได้พบว่า การเขียนสามารถที่จะเป็นช่องทางในการปลดปล่อยความคิด” และ “ถ่ายทอดเรื่องราว” ที่ไม่เคยบอกเล่า

ขอบคุณรูปภาพจาก mebmarket.com

นอกจากนี้ ยังอีกที่ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ “Movie in My Mind” ซึ่งเป็นบันทึกความรู้สึกของเรอที่มีต่อภาพยนตร์ที่ได้รับชม โดยเฉพาะหนังนอกกระแสที่เข้าฉายในหาดใหญ่ โดย “เรื่องนี้ฉาย เกาะคนหาดใหญ่อย่างดู ” เรอมองว่า การชมหนังเหล่านี้ มีคุณค่ามากกว่า การดูหนังในโรงภาพยนตร์ กระแสหลัก เพราะนอกจากจะได้ชมเนื้อหาที่ลึกซึ้ง แล้วยังช่วยสร้างความมุนติ์ของคนรักหนัง และเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอีกด้วย

เรอเข้าร่วมการฉายหนังนอกกระแส มากถึง 70% ของทั้งหมด และเขียนถึงทุกเรื่องที่ได้เข้าชม ผลงานชิ้นนี้ถือเป็นงานที่เรอภาคภูมิใจที่สุด เพราะ มันเป็นการให้ประโยชน์กับผู้อื่นมากกว่าการทำแค่ เพื่อตัวเองเพียงอย่างเดียว

I LOVE MOVIE AND YOU

MOVIE IN

อันดา ปาปีชา :

ในมุมมองของพี่มารียาเกี่ยวกับหาดใหญ่นั้น
พี่มารียาได้มองว่าหาดใหญ่สามารถเป็นศูนย์กลาง
ทางวัฒนธรรมได้ เช่นกันเดียวกับปีนัง เธอเชื่อว่า
หาดใหญ่มีศักยภาพมากพอที่จะพัฒนาไปไกลกว่า
นี้ได้academic พลังจากคนในชุมชนการรวมตัวและ
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างคิลปิน เหล่า^ๆ
นักเขียนและผู้สร้างสรรค์งานศิลปะประเภทต่างๆ
จะสามารถช่วยให้เมืองนี้เติบโต และมีเอกลักษณ์
เฉพาะตัวมากขึ้น เธอเชื่อว่าการที่สร้างคอมมูนิตี้
และการที่ให้อิสระแก่คนรุ่นใหม่ในการมีส่วนร่วม^ๆ
จะเป็นกุญแจสำคัญ ต่อการจะพัฒนาวงการศิลปะ^ๆ
และวรรณกรรมของหาดใหญ่ สามารถเติบโตไปได้
ไกลกว่าที่เป็นอยู่

7 YEARS 2018 - 2024

MY MIND

Inda Papicha

ขอบคุณรูปภาพจาก mebmarket.com

ແສງຮາຍາ

ກົດຕິເລີດກີ່ຢຽນພວກ

ແລ້ວຮາຍາ ກິຕີເສດຖຽນພຣ

ເມື່ອໄດ້ມາກຳນົດມານີ້ມານະກີຕິດວ່າສານນີ້
ອາຈະໄປໄດ້ ໃນຕອນນັ້ນທີ່ຢູ່ອຸ້ປະກອນປີ 4 ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການທີ່
ມີກຸ່ມໍານານີ້ມານະເປັນໜຶ່ງໃນຜູ້ຈັດກີ່ຮ່ວມກຸ່ມໍາກັບເພື່ອນເສັອ
ໄວ້ເດີຍລ່ວງເນື້ອຫາຜ່ານການຊັດເກລາເນື້ອຫາ ຈະໄດ້ກາລາມາ
ເປັນໜັງສື່ອກົງຕູນເຕັກນັກສືບໜົກວາໃຫຍ່ງໆກ່າຍທຳລົງໄດ້ມີການ
ນຳໄປກໍາລະຄຽດທຸນໄດ້ມີຕ້ວລະຄຮ້ກຈາກເວົ້ອງນີ້

ແຕ່ປັຈຸບັນມີປົງຫາຍ່າງເຮື່ອງ ການເກີດນ້ອຍ ແລະ
ເທັກໂນໂລຢີທີ່ເຂົ້າມາໄມ້ໃຫ້ວ່າເກີດມາກີ່ເຈືອ Tiktok ເລີຍ ທີ່
ລະຄຽດນໍາເນິ່ງ ໄນມີໜັງສື່ອໃຫ້ອ່ານ ໄນມີຄືນທີ່ມາທຳ ອະໄຮ
ແບບນີ້ແລ້ວ ແລ້ວເຕັກຈະໄຕມາຍັງໄກ້ເລີຍ ອາຍາສັງເສົມຕຽງ
ນີ້ທີ່ເຕັກຍັງໄດ້ເຕີບໂຕແລະມີງານວຽກຮັນການໃຫ້ອ່ານ

ນັກສືບໜົກວາຮ່ວມກຸ່ມໍານະກີຕິດວ່າສານນີ້ໃໝ່
ພໍ່ຮ່າຍາຂອບສື່ອເດັກຕັ້ງແຕ່ເດັກອູ່ແລ້ວ ອີກທີ່ໄດ້ຮັບ
ການສັນບສັນນຸ່ງຈາກທັ້ງທາງຄຸນພ່ອ ແລະແມ່ນໃດໆນໍາ
ການອ່ານ ອີກທີ່ຢັ້ງມີໂຄກາສໄດ້ຮັບເປັນດີເຈັນນຳ
ໜັງສື່ອສັບປາທີ່ລະຄຽດຂອງທາງປ່ອທໜັງສື່ອ ຮູ້ລືກີ່
ວ່າ ໜັງສື່ອເດັກວ່າ ມັນມີຄຸນຄ່ານະຍົ່ງທຳກີ່ຍິ່ງຂອບ
ຈົນພວໂຕມາເຂົ້າມາວິທາຍາລີຍ ກີ່ມີໂຄກາສດີໄດ້ເຮັດວຽນ
ວິຊາແປລວຽກຮັນການໃນສາຮະວຽກຮັນການແຕັກ ແລ້ວ
ອາຍາໃຫ້ວຽກຮັນການແຕັກໄດ້ຮັບການສັນບສັນນຸ່ງທີ່ມາກ
ນີ້ໃນປະເທດໄທ

ພວກເຮົາຄາມພໍ່ຮ່າຍາເກີ່ວຍກັບມູນມອງສີລປະໃນເມືອງຫາດໃຫຍ່
ພໍ່ຮ່າຍາກ່າວວ່າ ທັ້ງໆ ທີ່ເຮັກມີສີລປິນທີ່ກຳກັບໜັງ ທີ່ອົມມືມີອ່າວຸນ
ໃຫຍ່ນີ້ໄດ້ອູ່ຫາດໃຫຍ່ ອາຈະພະແນກເມືອງຄູນອອງເປັນເມືອງຄ້າຂ້າຍ
ຄນທີ່ມີຄຸນຄ່າດ້ານສີລປະ ທີ່ອົບປິນ ໂນໄດ້ຮັບການໃຫ້ຄຸນຄ່າເທົາຄນທີ່
ສ່ວັງຮັງໄດ້ ຄນເຫັນນີ້ເລີຍຕ້ອງດິນນຽນເພື່ອຕອບສອນອົກລຸ່ມເປົ້າໝາຍ
ເພື່ອຂາຍງານໃຫ້ໄດ້ ທີ່ອົມມືກ້າວ່າພິສູງນີ້ຕ້ວເອງໃນດ້ານນີ້ ເລີຍອາຍາໃຫ້
ມີການສັນບສັນນຸ່ງໃຫ້ຄົນເຫັນນີ້ສາມາດສ້າງສັບປາທີ່ໄວ່ໃໝ່ ໄດ້

ពេជ្ជក្រឹង ភាគចាប់រាយកិ

ដីល្អប៉ុកដីល្អ តូលាប៉ុក និងប៉ុកបានបាន សាច់សាច់

សាច់សាច់ប៉ុកបានបាន

ស៊ី-អីវី
គុណម៉ោង

ឧសភាអន្តរជាតិ

ศิลปะการแสดงที่อยู่คู่กับคนไทยในภาคใต้นั้น ทุกคนก็รู้ดีอยู่แล้วว่าคือ โนรา ซึ่งถือเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสาขาศิลปะการแสดงหนึ่งที่สำคัญของประเทศไทย แต่น้อยคนนักจะรู้ว่า ในหาดใหญ่เองก็มีศิลปินที่มีความสามารถในด้านนี้ เช่น กันติ์เก็คคือ นายหนังประเสริฐ รักษ์วงศ์ หรือ ลุงประเสริฐที่คนหาดใหญ่รู้จักกัน

ถุงประเสริฐเป็นคิลปินพื้นบ้านที่มีความเชี่ยวชาญด้านศิลปะการแสดงโนรา และเป็นซ่างฝีมือผู้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับศิลปะโนรา ด้วยความสามารถและความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทำให้ท่านได้รับการยอมรับในฐานะประชานุชนชาวบ้านผู้เล็บสามและเผยแพร่รัมกทางวัฒนธรรมของภาคใต้

ขอบคุณรปภภาพจาก YT: @lungtoshadow

ในปี พ.ศ. 2553 ลุงประเสริฐได้รับการแต่งตั้งจาก สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ให้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคัดเลือกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สาขาศิลปะการแสดง ซึ่งเป็นการยืนยันถึงความเชี่ยวชาญ และบทบาทสำคัญของท่านในการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะพื้นบ้านไทยโดยเฉพาะในรา นอกจากนี้ลุงยังได้รับเกียรติให้เป็นที่ปรึกษาคุณยลล์ส์แลริม ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ รวมถึงเป็นที่ปรึกษาด้านศิลปะการแสดงให้กับเทศบาลนครหาดใหญ่ ในทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับโนรา

ลุงประเสริฐเติบโตมาในครอบครัวคิลปิน พื้นบ้านโดยพ่อของลุงคือ “โนราคิลป์ รักษ์วงศ์” ราชครุโนราษฎร์มีชื่อเลียง อิกทั้งยังมีอาช่องท่าน “นายไกล์ รักษ์วงศ์” เป็นนายหนังตะลุงที่ได้รับความเคารพในวงการคิลป์พื้นบ้านภาคใต้

บรรยากาศในครอบครัวที่อบอวลด้วยศิลปะการแสดงทำให้ลุงประเสริฐ “ ชีมขับและหลงให้ ” ในตัวศิลปะพื้นบ้านมาตั้งแต่วัยเยาว์ ลุงนั่นสามารถแสดงได้ทั้งหนังตะลุงและโนรา ซึ่งกล่าวเป็นragathanสำคัญในการพัฒนาผลงานศิลปะของลุง

ชีวิตคุณลุงเง็กเป็นคนที่ยังสืบสาน
ประเพณีดั้งเดิมของคนใต้ด้วยประสบการณ์
และ ความสามารถที่สั่งสมมาอย่างยาวนาน
ลุงประเสริฐ รักษาวงศ์ จึงเป็นบุคคลสำคัญที่
มีบทบาทในการสืบสาน และอนุรักษ์ศิลปะ
การแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ ลุงไม่เพียงแต่
เป็นศิลปินและช่างฝีมือเท่านั้น แต่ยังเป็น
“ครูผู้ถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่คนรุ่นหลัง”
เพื่อให้ศิลปะโบราณ และหนังตะลุงคงอยู่เป็น
มรดกวัฒนธรรมของไทย และก็ยังเป็น
ความภาคภูมิใจของคนหาดใหญ่ อีกด้วย

hōlud
ōñh

หากเป็น ปูน

ขอบคุณรูปภาพจาก ไทยรัชอ่อนไลน์

ณ เวลาคนี้คงไม่มีใครไม่รู้จัก ‘พีบอส-นฤเบศ กุโน’ ผู้กำกับมากความสามารถ ที่สร้างสรรค์ซีรีส์คุณภาพ ประดับวงการสื่อบันเทิงมาแล้วหลายเรื่อง นับมาตั้งแต่ ฮอร์โมน วัยว้าวุ่น ซีซัน 3 ,Side by Side พี่น้องลูกชนไก่, รักฉุดใจนายฉุกเฉิน My Ambulance’ และ แปลรักฉันด้วยใจเธอ จนถึงตอนนี้พีบอสได้ก้าวมาเป็นผู้กำกับหนังเรื่องแรกอย่าง “วิมานหวาน” ซึ่งนำเสนอประเด็น ความไม่เท่าเทียมทางเพศในสังคมไทย และปัญหาต่างๆ ที่คู่รัก LGBTQ+ จำต้องเผชิญก่อนที่ล้มรสเท่าเทียมจะผ่านการรับรองทางกฎหมาย เมื่อไม่นานมา นี้ แต่เชื่อหรือไม่ว่าพีบอสนั้นคือ คนหาดใหญ่

โดยแรงบันดาลใจของพีบอสนั้น เริ่มต้นมาจาก การที่ครอบครัวทำธุรกิจ “ร้านเช่าวิดีโอ” ทำให้เติบโต ห่างกลางบรรดาหนังหลากหลายประเภท ขณะที่เด็ก คนอื่นเล่นของเล่น ส่วนเรานั่งดูการ์ตูน, หนังไปเรื่อยๆ จนเริ่มซึมซับไลฟ์สไตล์ของพ่อแม่ ซึ่ง หล่อหลอม ให้เราชื่นชอบในงานศิลปะและความสวยงาม รวมถึงถูก ปลูกฝังเกี่ยวกับลgbt และภพยนตร์โดยไม่รู้ตัว เราเก็บ สนุกกับการที่พูดคุย เรื่องหนังกับพ่อแม่บันโถะอาหาร ตอนไปโรงเรียนก็ชอบชวนเพื่อนเล่นละครด้วยกัน

นอกจากนี้ เรายังชอบดูรูปด้วย ทำให้มองลิ้ง ต่างๆ รอบตัวเป็นภาพ เราเริ่มรู้ว่าตัวเองชอบเกี่ยวกับ ศิลปะ แต่ตอนนั้นยังไม่รู้ว่ามันคืออาชีพอะไร

ขอบคุณรูปภาพจาก sanook.com

ผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้กับเขาอย่างมากคือ
ซีรีส์ “เปลรักฉันด้วยใจเธอ” ซึ่งได้รับการยกย่องว่า
เป็นการละท้อน เรื่องราวความรักของคนเพศเดียวกัน
ได้อย่างสวยงาม และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย
ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทย
จีน นอกจากผลงานในวงการซีรีส์แล้วกุเบศยังได้ก้าว
เข้าสู่วงการภาพยนตร์ด้วยการกำกับภาพยนตร์ เรื่อง
“ วิมานหนาม ” (The Paradise Of Thorns)
ซึ่งได้รับเลือกให้ฉายในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ
ไทรอนโต ครั้งที่ 49 ในปี พ.ศ. 2567

ขอบคุณรูปภาพจาก MGR Online

ขอบคุณรูปภาพจาก wikipedia.org

ขอบคุณรูปภาพจาก sarakadee lite

ล่าสุดเข้าได้ก่อตั้งค่ายผลิตคอนเทนต์ชื่อ “LOOKE” และได้ร่วมมือกับแพลตฟอร์ม iQIYI ในการผลิตซีรีส์เรื่อง “GELBOYS สถานะก็ใจ” ซึ่งเน้นเรื่องราวของวัยรุ่นยุคใหม่ในบรรยกาศสยามสแควร์

ด้วยความสามารถและความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ นุ่มนวล หรือ พิ๊บอส ได้ลายเป็นหนึ่งในผู้กำกับที่มีอิทธิพล และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการบันเทิงไทย

ขอบคุณรูปภาพจาก MGR Online

ขอบคุณรูปภาพจาก sanook.com

กลุ่ม มานีมานะ

กลุ่ม “มานีมานะ”

กลุ่มมานีมานะกับ “เส้นทางการทำละคร 23 ปี”
 กลุ่มมานีมานะเริ่มเมื่อปี 2544 หลังนำหัวหมาดใหญ่
 จริงๆ และเริ่มต้นนั้นมีผู้ก่อตั้ง 2 คนคือ พี่เต้ กับพี่แก้ว
 ซึ่ง “inspiration” ในการจะตั้งชื่อกลุ่มนี้มาจากการ
 ชื่อตัวละครเด็กในแบบเรียนวิชาภาษาไทย “มานีมานะ”
 เนื่องจากจุดประสงค์หลักของละครคือ การที่เป็นละคร
 “เพื่อการพัฒนาชุมชน” ละครการศึกษาเพื่อสร้างการ
 เรียนรู้ว่า “เป้าหมายคือเด็ก”

ก่อนหน้านี้เป็นครูสอนละครสำหรับเด็กเล็ก ๆ ยุคแรกเริ่มเป็นละครเรื่อง “ไข้คนแสดง เป็นละครนิทาน รูปแบบการเล่นจะเป็นแบบ story theatre ไม่ใช่การเปิดอ่านทีละหน้า ‘กาลครั้งหนึ่ง...’ แต่ประยุกต์ใช้อุปกรณ์รอบตัวในชีวิตประจำวันมาเป็นการแสดง อย่างละครเรื่องคลองอูฐะเกา ที่ได้นำไปเล่นแคล้วโรงเรียน ตัดแปลงมาเป็นเรื่องที่เด็กเข้าใจง่ายๆ นำถุง หรือกล่องมาประกอบเป็นอุปกรณ์ให้เด็กได้มองและสามารถจะจินตนาการได้ ถือว่าเป็นการเผยแพร่ทุนทางวัฒนธรรม หรืออย่างการหยิบ “ละครประเด็นศึกษา [Theatre In Education]” จะพูดในเรื่องที่โรงเรียนไม่เคยสอน เช่น แม่เอี้ยม่ำคลอง - ละครจะให้การศึกษาเรื่องของน้ำท่วม เรื่องคลอง แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมรวมถึงปัญหามลพิษในน้ำ, โดยไปเป็นตัวฉัน – ประเด็นเรื่องเพศเพื่อให้เด็กสามารถเอาตัวรอดได้ สิ่งที่ละครสื่อสารคือ ทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ลั่งไอลไปต่อพุทธิกรรมที่เปลี่ยนไปของเด็กในทางที่ดีขึ้น

ขยายมาบุคุกที่ 2 เริ่มทำกับผู้ใหญ่อย่าง ครูสอนให้สร้างลิ้งที่เรียกว่า “Drama in Education” เป็นสื่อการสอนในห้องเรียน การนำเสนออุปกรณ์มาสร้างเป็นตัวละครสร้าง skit ให้จำลองสถานการณ์อย่างชัด เด็กชายดูง กับกระรอกดิน กระรอกโพรง เล่าเรื่องการพนันที่ต้องการสื่อสารให้เด็กเล็กได้เข้าใจยุคภาษาหลังมาเริ่มขยายมาที่คนรุ่นใหม่ เอาประสบการณ์จากการทำละครมาเป็นแนวคิดในการออกแบบโครงการ แต่ยังคงมีการนำเอาละครมาแสดงอยู่

กลุ่มมานีมานะขับเคลื่อนเรื่องลือเพื่อเยาวชน
มานานหลายปี ปัญหาที่มีมาตลอดนั้นก็คือ เรื่องเงิน
ทุน เนื่องจากงานละครนั้นไม่ได้เป็นอาชีพในระยะนี้
หลัก เงินทุนส่วนใหญ่จะมาเป็นรูปแบบที่จะให้ทุน
เป็นการทำโปรเจคขนาดใหญ่โดยละครเป็นส่วนหนึ่ง
ปัจจุบันได้หันวิถีงานกีฬามานับสิบรายการขึ้น และ
เจาะจงไปตามประเด็นที่เป็นเป้าหมาย เช่น ด้านสุข
ภาวะ โดยหลักๆ ได้รับจากการจากรัฐ เช่น สนับสนุน
หรือจากต่างประเทศบ้างบางครั้ง

ผลงานล่าสุดได้แสดงไปคือ นักลีบหมวดใหญ่
ละครเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก ที่ซึ่งเป็นภาคต่อของ
หนังสือนักลีบหมวดใหญ่ของพี่รายา ซึ่งดัดแปลงเพื่อ
แสดงถึง ความหลากหลายของผู้คนในเมืองหาดใหญ่
และ สร้างเป็นละครหนุ่น

พี่แก้วมองว่าศิลปะก็สามารถจะเติบโตได้ใน
หาดใหญ่ ซึ่งสามารถขายกับชาวต่างชาติที่อาจจะ
ถูกปลูกฝังในการเห็นคุณค่าของศิลปะ จริงๆ แล้ว
มีนักวิจารณ์จากคนในท้องถิ่นแต่ยังไม่เจือจุกที่ใช้
ที่ยังคงทำให้คนรู้สึกว่าศิลปะมันเป็นของ พูมเพียร
หรือลิ้นเปล่อง เทียบกับเมืองอื่นก็มีน้อย เช่น งาน
ละครที่ยังคงต้องพึ่งภาครัฐ หาดใหญ่ยังขาดแคลน
นิเวศที่ให้พื้นที่และยังขาดความหลากหลายเมื่อไป
เทียบกับเมืองอื่นๆ

ส่วนพี่เต็กได้เสริมว่า ศิลปินยังอยู่ได้ด้วยศักยภาพพื้นฐาน ไม่ค่อยได้ต่อยอดไปสู่พื้นที่อื่นๆ เช่น การศึกษาชุมชน หรือการพัฒนา เพราะเราขาดนิเวศที่แข็งแรงที่จะทำให้ “ศักยภาพของศิลปิน” เติบโต กว่านี้ พระยาบงเกียวข้องกับเรื่องปากท้องอย่างให้เป็นนิเวศที่ดีขึ้นเข้าถึงคนรุ่นใหม่ ไปสู่ตลาด “soft power” ที่ผลักดันเรื่องการท่องเที่ยวได้ มีกิจกรรมทางการตลาด มีการส่งเสริมจากภาครัฐ ส่วนตัวคิดว่ายังคงน้อย แต่ก็สามารถเติบโตได้ศิลปินเก่งแต่อาจจะไม่สามารถเติบโตได้

การทำเครือข่าย หรือองค์กรสามารถช่วยผลักดัน “บทบาทของศิลปะในเมือง” อาจจะโยงเรื่องเมืองมากขึ้น โดยเฉพาะการมีกองทุนเพื่อสนับสนุน และเพิ่มโอกาสการสร้างงาน การก้าวหน้าคือ “การข้ามพื้นที่” โดยใช้ในเชิงเครื่องมือเศรษฐกิจ การพัฒนาชุมชน การมีโอกาส ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับคนรุ่นใหม่ในการสร้างสรรค์ผู้ที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้stanประโยชน์ให้

၂၅၄၇

ທ່ານ

ໂນຣາ ທ່າຂ້າມ

นางมณี หนูคง หรือป้าณี เป็นคนในพื้นที่ท่าข้าม และเป็นคนที่เริ่ม “ขับเคลื่อนเด็กในชุมชน” ซึ่งปัจจุบัน เป็นประธานชุมชนรักษ์โนรา อบต.ท่าข้าม ป้าณีได้เล่าว่า ในรุ่นแรกก่อนที่จะมาเป็นชุมชน เดิมที่ป้าณีเป็นเพียง ผู้ปกครองของเด็กที่สนใจในเรื่องของการฝึกโนรา และ เรื่องของวัฒนธรรมโนรา ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ของที่นี่มีสิ่ง สนับสนุนจาก อบต. เป็นประจำทุกปี โดยเริ่มแรกทาง อบต.ท่าข้าม มีจัดกิจกรรมการฝึกอบรมของโนราจาก วิทยากรเป็นประจำอยู่แล้ว เมื่อก่อนจะเป็นท่านอาจารย์ ธรรมนิตย์ นิคมรัตน์ ศิลปินแห่งชาติ แต่ก็ไม่ได้ทำเป็น กิจกรรมที่ต่อเนื่อง จนมาถึงรุ่นของป้าณี เมื่อสิบปีที่แล้ว ลูกของป้าณีไปเรียนโนราที่ แล้วรู้สึกอยากเรียนต่อ ป้าณี เลยก้าวเข้าหากับ อบต.ท่าข้าม เพื่อปรึกษาและพูดคุยกัน ความเป็นไปได้ที่จะมีการจัดจ้างวิทยากรมาฝึกเด็กๆ ที่นี่ แบบต่อเนื่อง เพราะเด็กๆ อยากฝึก อยากเรียนรู้

เมื่อทาง อบต. เห็นด้วย ทางป้าเอองก์รวมกลุ่ม กับผู้ปกครองกันมาได้ร้าวๆ ลิบกว่า เด็กสิบกว่าคนก้ม ขอให้ติดต่อวิทยากรมารستان จากนั้นก็เปิดฝึกมาเรื่อยๆ จนเข้าปีที่ 3 ทาง อบต. ก็ให้ทางป้าได้จัดแข่งเป็นชุมชน รักษ์โนราที่ อบต.ท่าข้าม กับอำเภอหาดใหญ่ จนเด็กๆ และเยาวชน เริ่มเข้ามาฝึกเรื่อยๆ จน ปัจจุบันนี้ จาก สิบกว่าคน ก็ขยายเป็น สามสิบกว่าคน ถึง ห้าสิบคน

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: ชุมชนรักษ์โนรา อบต.ท่าข้าม

ปัจจุบันเด็กจะเข้ามาฝึกในทุกๆ วันเสาร์ ตั้งแต่
ช่วงป่ายโมง ถึง สี่โมงเย็น เพราะจะได้เชื่อมโยงเข้ากับ
ตลาดนัดสร้างสุขย้อนยุคท่าข้าม ในบางอาทิตย์ก็จะมี
การแสดงโนราห์จากเด็กๆ ที่นี่คุณที่มาชุมชนก็จะชอบ
และเอ็นดูเด็กๆ บ้างก็ล้มทบทุนเงินสนับสนุนปัจจุบัน
วิทยากรเราได้ส่งบอุดหนุนประจำปีมาจากการท่าข้าม
ครูที่ฝึกสอนก็คือซึ่งรู้ว่า “นายณัฐพงศ์กระจั่ยโภชน์”
เป็นนักวิชาการศึกษาอยู่ที่นี่ทร. ซึ่งเป็นผู้ชำนาญการ
ที่อยู่เป็นปีที่ลับแล้ว นอกจากนี้ก็ยังมีกิจกรรมให้ครู
ประจำปีทุกปีอึกด้วย อึกทั้งงานให้ครูของที่นี่จะจัด
ค่อนข้างใหญ่เพื่อการใช้ความกตัญญู และรำลึกถึง
ครูบาอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องของครูในรา หมอนรา

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: ชมรมรักกิโนรา อบต.ท่าข้าม

“ ลูกปัด ในราห่ำข้าม ”

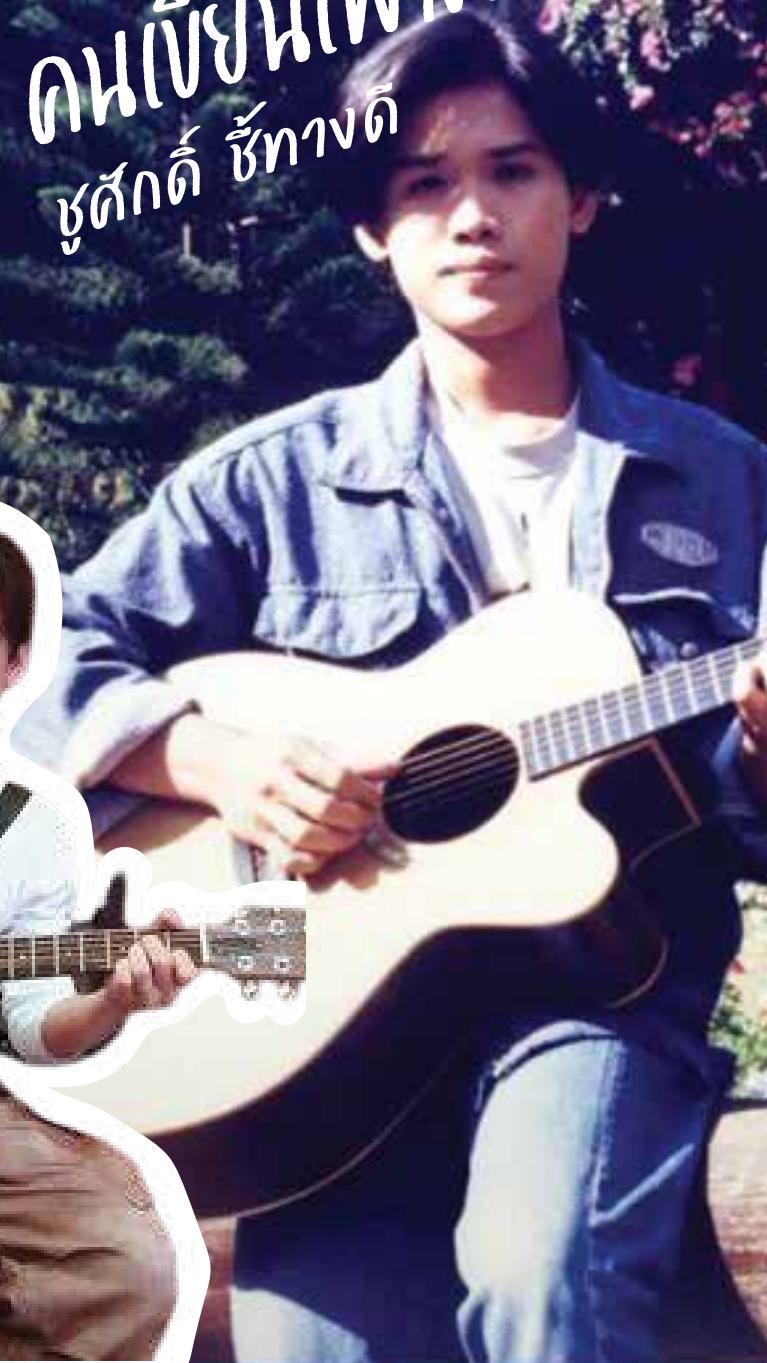
จุดเดริมต้นของลูกปัดโนราท่าข้าม น้ำตก
มาจาก การรวมกลุ่มของผู้ปักครองที่มาส่งเด็กๆ
มาดูเด็กซ้อมฝึกซ้อม กลุ่มผู้ปักครองใช้เวลาว่าง
ในการนั่งคุยกัน ฝึก มาฝึกร้อยลูกปัดโนรา เป็น
ผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยใช้ชื่อ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
กลุ่มร้อยลูกปัดท่าข้าม ผลิตภัณฑ์จะมีเป็นชิ้น
เล็กเล็ก เป็นพวงสร้อยข้อมือต่างๆ แล้วก็ต่อมาก
ลินค้าก็เริ่มบูมมากขึ้นในช่วง โควิด เศรษฐกิจที่
อึดเชา ทางกลุ่มโนราท่าข้ามผลิตภัณฑ์ให้
เป็นโอกาส ช่วงนี้ผลิตสายคล้องเมเมส์ ไลฟ์สด
ทางหน้าเพจ ขายดีมาก หลังจากนั้นก็มีผู้คนเริ่ม
รู้จักมากขึ้น เริ่มมีหน่วยงานต่างๆ ตัวอย่างเช่น
เซนทรัล สถาบันการศึกษา มทร. และม.หักมีน
สถาบันทักษิณคดีเชิญไปออกบูรพาหน่วยนี้ลินค้า

ปัจจุบันนี้ป้ามีมองเห็นว่า เมื่อก่อนนั้นคิลปะมันไกลักษณะสุขหาย แต่ว่าเดียวนี้เยาวชนรุ่นใหม่เนี่ยดีหน่อย ป้ามีความรู้สึกว่าพวกเขานี่ตื่นตัว มีการอนุรักษ์คิลปะวัฒนธรรมท้องถิ่นหลายสถานที่หลายสถาบัน มีการอนุรักษ์เกี่ยวกับเรื่องที่ป้ามีได้สังเกตดูอย่างเช่น การฝึกร้อยลูกปัดโนราเนี่ยโรงเรียนจากหลายๆ ตำบลได้เชิญป้ามีเพื่อไปเป็นวิทยากรในการสอนร้อยลูกปัดโนราที่ แล้วก็มีหน่วยงานเอกชนเปิดพื้นที่ให้เด็กแสดงไม่ว่าจะเป็นส่วนของโรงเรียนหรือห้างต่างๆ อย่างเช่นทรัลที่มักจะสนับสนุนคิลปะการแสดง แล้วส่งหนังลือเพื่อมาเชิญเด็กๆ เรากำลังแสดงทุกปี นอกจากเด็กๆ จะได้แสดงแล้ววัยรุ่นร้องรายได้ให้กับเด็กๆ อีกด้วย สำหรับชุมชนรักษ์โนรา ป้ามีบอกว่าต่อให้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากอปท. หรือหน่วยงานต่าง ชุมชนรักษ์โนรา ก็คงอยู่ได้ เพราะเรามีการสร้างเครือข่ายไว้มากมายและทางชุมชนเองมีความเข้มแข็งสามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตัวเอง

ยิว คนเขียนเพลง

ชูตีก็ดี เช็ทกันดี

ยิว คุณเบี้ยนเพลิง

นายชูศักดิ์ ชี้ทางดี หรือ เป็นผู้ที่รู้จักกันในชื่อ พี่ยิว คนเขียนเพลง เป็นศิลปิน และนักแต่งเพลงที่มีผลงานเป็นที่รู้จักในวงการดนตรีไทย เกิดและเติบโต ในจังหวัดสงขลา โดยได้จากการศึกษาจากโรงเรียนนาทวิทยาคม หลังจากที่ได้ค้นพบว่าตนเองมีความหลงใหลในเสียงดนตรี เขายังมีความมุ่งมั่นศึกษาต่อ ที่โรงเรียนสยามกलการหาดใหญ่ เพื่อที่จะได้ฝึกฝนทักษะทางดนตรีอย่างจริงจัง

ระหว่างการศึกษา เขายังได้รับโอกาสที่ดีจากอาจารย์ให้ช่วยสอนเพื่อนๆ ในห้อง และเริ่มรับจ้างสอนกีตาร์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการเล่นทางดนตรีของเขา ต่อมาเมื่ออายุ 22 ปี เขายังได้เริ่มแต่งเพลงเอง และเปิดตัวผลงานเพลงแรกต่อสาธารณะนั่นคือเพลงชื่อว่า “คำสัญญาที่หาดใหญ่” ซึ่งเป็นบทเพลงที่สะท้อนเรื่องราวความรัก และการพบรอบของเขามาก

ขอบคุณรูปภาพจาก Deezer

ขอบคุณรูปภาพจาก hatyaifocus.com

การที่คุณคุลีย์กับเสียงดนตรี ความหลงใหล จนตัดสินใจที่จะฝึกฝน การเล่นกีตาร์ จนสามารถรับจ้างเล่นดนตรีตามร้านอาหารและสถานบันเทิง ยามค่ำคืน ซึ่งนำเขาสู่การเป็นนักดนตรี มืออาชีพอย่างเต็มตัว

เราจะเห็นได้ว่าที่เมืองหาดใหญ่ นั้นกลยุ่มเป็น ลัญลักษณ์ที่สวยงาม ในบทเพลงระหว่างความรัก เพลงที่เกิดขึ้นจากพี่ยิว นั้นก็ได้ทำให้เราเห็นถึงความสามารถของเมืองหาดใหญ่ และคนหาดใหญ่

ເກສງຮຽນດາ

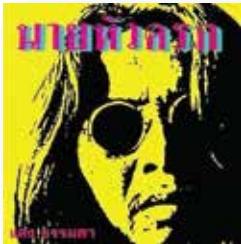

แสงธรรมดา

แสงธรรมดา กิติเสถียรพร หรือรู้จักกันในชื่อ “แสงธรรมดา” เป็นนักร้อง นักดนตรี และนักแต่งเพลงเพื่อชีวิต เป็นชาวจังหวัดสกลาที่มีชื่อเสียงในวงการดนตรีไทยด้วยลีลาที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งเขาได้ประยุกต์คำร้องผสมผสานกับลำเนียงใต้ ที่ได้ทำให้ผลงานของเขามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในวงการเพลงเพื่อชีวิต การเดินทางสู่การเป็นศิลปินของเขานั้นเริ่มต้นจากความรักในดนตรีตั้งแต่สมัยเรียน เขาได้ไปสมัครเข้าวงโยธวาทิต ซึ่งได้เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เขารู้สึกตัวโน๊ตและคิลปะในแขนงนี้ ผลงานเพลงที่ทำให้เขามีชื่อเสียง นั่นก็คือเพลง “นายหัวครก” โดยคำว่า “หัวครก” เป็นคำในภาษาใต้ที่มีความหมายว่า “มะม่วงพิมพานต์” นอกจากจะเป็นนักดนตรีแล้ว เขายังเป็นเจ้าของร้านอาหารที่ชื่อว่า “บ้านนายหัว” ที่จังหวัดสกลาอีกด้วย

ขอบคุณรูปภาพจาก YT: รวมเพลงเก่า

ขอบคุณรูปภาพจาก YT: รวมเพลงเก่า

ขอบคุณรูปภาพจาก spotify

แสงธรรมดาฝากผลงานเพลงไว้หลากหลาย อย่างอัลบั้ม อ้อร้อ อ้อรัก ปี 2539, อัลบั้ม หัวชนคนสู้ ปี 2538, อัลบั้ม นายหัวครก ปี 2536, อัลบั้ม MP3 แสงธรรมดารวมอีตไม่ธรรมดา ปี 2556 ผลงานเพลงเหล่านี้ทำให้เข้าเป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในวงการดนตรีเพื่อชีวิต ผลงานแต่ละเพลงก็สะท้อนถึงความเป็นตัวตนของเข้าด้วย

พูดช่วยศาสตร์ฯ

ดร. คอมสันต์

วงศ์วรรณ

พูดช่วยศาสตราจารย์

ดร.คอมลันต์ วงศ์วรรณ

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาสังคม วัฒนธรรม และการพัฒนามนุษย์ อยู่ที่คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

อาจารย์เป็นชาวขอนแก่นโดยกำเนิด เดิบโตขึ้นในครอบครัวชาวนา ทางครอบครัวไม่ได้มีเงินมากพอที่จะส่งเลี้ยงให้เรียนสูงๆ พ่อของอาจารย์เคยบอกว่า “จะส่งให้เรียนถึงแค่ป.7 เท่านั้น ถ้าอย่างเรียนต่อ ก็ต้องหาเงินเรียนเอง” คำพูดนี้ได้กลایเป็นจุดเปลี่ยนของชีวิต อาจารย์เริ่มมองหาเส้นทางของตัวเอง และสิ่งที่เขานำใจมากที่สุดก็คือ “ดนตรี” เลยเป็นจุดเริ่มต้นในการไปสมัครเข้าวงโยธวาทิตของโรงเรียนอนแก่นวิทยาณ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา อาจารย์ก็สนใจในดนตรีมากขึ้น จนเลือกเรียนในสายดนตรีในบริษัทฯ บริษัทฯ โทร และบริษัทฯ ออก โดยอาจารย์เลือกเรียน เอกเครื่องลงไม้ ทำให้สามารถเล่นเครื่องดนตรีประเภทนี้ได้ ไม่ว่าจะเป็น ฟลูต, คลารีнет, แซกโซโฟน และอื่นๆ

ขอบคุณรูปภาพจาก PSU Curriculum Vitae

เมื่อจากการศึกษา อาจารย์คอมลันต์ เลือกมารับราชการที่หาดใหญ่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เขาได้หลงรักเมืองนี้มาก “หาดใหญ่เป็นเมืองที่ดีที่สุด ตอบโจทย์ที่สุด เขา บ้าน เล ที่มีครบ ผู้คนใจดี อาหารก็อร่อย” แต่ในอีกมุมหนึ่งอาจารย์มองว่า เมืองหาดใหญ่ยังเป็นเมืองที่เริ่งวัฒนธรรมทางด้านศิลปะการดนตรี “เมืองนี้ไม่มีพื้นที่จัดคอนเสิร์ตที่เหมาะสมเหมือนเมืองอื่นๆ ไม่มีการสนับสนุนศิลปะอย่างแท้จริง ทุกอย่างดูขาดหาย เหมือนทำเพื่อหาเลี้ยงในการเลือกตั้งมากกว่า ”

ในปัจจุบันก็เดี๋ยวนี้ แท้ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับสร้างนักดนตรีอาชีพในระยะยาว จริงๆแล้วในหาดใหญ่เองก็มี วงออร์เคสตรา (orchestra) ที่ได้รับการสนับสนุนอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้รับต่อเนื่อง พองบประมาณหมดก็ไม่มีความสามารถต่อ ดนตรีเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อม และนักดนตรีก็ต้องการการซัพพอร์ตทั้งด้านจิตใจและรายได้ เมื่อไม่มีงบมาอยู่สนับสนุนตรงนี้มากพอ นักดนตรีก็ไม่อยากเล่น อาจารย์เชื่อว่า “หากมีมูลนิธิหรือองค์กรที่พร้อมสนับสนุนอย่างจริงจัง ทั้งด้านบประมาณ พื้นที่ วงการดนตรีในหาดใหญ่ก็จะสามารถเดิบโตอย่างยั่งยืนได้”

พี่เจอก
ร้อยลี้

พี่เอก ร้อยกิ๊

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Roylee Suriyaworakul

พี่เอกเกิดที่อำเภอสะเดา แต่เข้ามาเรียนที่หาดใหญ่ ทำงานที่หาดใหญ่ โดยได้ เป็นช่างภาพมา 20 กว่าปีแล้ว จริงๆ พี่เอกไม่ได้เรียนด้านนี้โดยตรง แต่ชอบเที่ยว ชอบถ่ายรูป ผู้คน สถานที่ พอจบป.ตรีก็เริ่มศึกษาแบบจริงจังและได้มีโอกาสเป็นวิทยากรบ้าง ในตอนแรกก็เริ่มต้นจากใช้กล้องคอมแพค แล้วก็พัฒนาเป็นกล้องฟิล์ม บางทีก็ถ่ายสถานที่บ้าง ผู้คนบ้าง หรือสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะทิวทัศน์เมืองหาดใหญ่ที่ให้เราได้ชมภาพสวยๆ กัน

สมัยก่อนคิลปะในหาดใหญ่แทบไม่มีเลย นิทรรศการภาพถ่ายก็จัดน้อย เดียวเนื้อก็ได้รับการสนับสนุนมากขึ้น แต่การจัดนิทรรศการ ใช้เงินเยอะ ต้นทุนสถานที่สูง หาดใหญ่ก็เลยมีเห็นน้อย ถ้าหากมีนายทุนซัพพอร์ตก็จะดีเลย มีสถานที่จัดในเมืองจะดีมาก คนจะได้เข้าถึงได้ง่ายมากขึ้น หาดใหญ่มีศักยภาพในการเป็นเมืองสร้างสรรค์นั้น เมืองคิลปะรูปแบบเมืองหาดใหญ่ วิธีชีวิตชาวหาดใหญ่ ตึก ผังเมือง อาหารมีความน่าสนใจอยู่แล้ว มีคิลปะให้ขายอะพอสมควร ขาดสถานที่ขาดคนจัดงาน

ພໍານສົງ

Sai Palika

Bliss&Shine Healing Space

พิธราย Sai Palika

Bliss&Shine Healing Space

พิธราย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์บำบัดธรรมชาติ หรือที่รู้จักในเจ้าของกิจการ ที่มีชื่อว่า *bliss and shine* ซึ่งประกอบไปด้วย Workshop และกิจกรรมมากมายที่น่าสนใจ อย่างเช่น การใช้คริสตัลบำบัด การใช้น้ำมันหอมระ夷รักษา เป็นต้น โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ นั้นได้มีจุดประสงค์เพื่อความผ่อนคลายและความสมดุลภายนอกใจ และร่างกาย โดยจุดเริ่มต้นพิธรายนี้เป็นคนหาดใหญ่ ตั้งแต่กำเนิด และสิ่งที่ทำให้พิธรายนั้นได้เข้าสู่เลี้นทางของการใช้ศิลปะพื้นพูเยียวยาจิตใจนั้น ก็เริ่มจากการเป็นแม่คน หลังจากเป็นแม่รู้สึกว่าอยากจะเป็นต้นแบบที่ดีให้ลูก เரาอยากรู้จักฝึกเรื่องของารมณ์ให้มีความมั่นคงขึ้น เพราะว่าแต่เดิมเนี่ย ส่วนตัวเป็นคนที่มีพื้นฐาน/armon/s่วนตัว เป็นคนวิตกกังวลง่าย และวากเป็นคนที่คิดถึงอนาคตเสมอ จนเกินไป และเกิดความตึงเครียดโดยเราไม่รู้ตัว จุดที่ทำให้รู้ตัวคือ ตอนนั้นที่พิธรายเป็นเมลลัล ชีหรือเป็นโรคกล้ามเนื้อใบหน้าอ่อนแรง ซึ่งเป็นหลังจากคลอดลูก ทำให้เรารู้ว่าโรคเบลลัลชนิดมั่นเกิดจากการเครียด การที่เราพกผ้อนไม่เพียงพอ ก็เลยทำให้ลันใจเรื่องหันมาสนใจ เรื่องของจิตใจมากขึ้นค่ะ

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Bliss&Shine Healing Space

พี่ทรายก็อยากรู้ว่าให้คุณหาดใหญ่กลับมา
สนใจเรื่องของศิลปะ จันรวมถึงการสำรวจใจ
ตัวเองเพิ่มขึ้น เพราะว่าบางทีแล้วอะไรเราไปทำ
กิจกรรมเข่นเราไปซื้อปั้งเรา ไปร้านกาแฟแต่'
ว่ามันคือการใช้เวลาเหมือนการมันเป็นการใช้
เวลา แต่ว่าการได้ที่มาทำกิจกรรมในด้านนี้ค่ะ
มันเหมือนกับว่า "เป็นการที่ได้กลับมานั่งนิ่งๆ"
หรือว่าลังเกตตัวเองอะไรมากย่างนี้ค่ะ ซึ่งอาจจะ
ช่วยกำจัดพวคความเครียด หรือว่าความคิดที่
อยู่ในใจ ถ้าเมื่อเรามีกิจกรรม หรือโครงการที่
เป็นศิลปะยะๆ ก็ทำให้คุณหาดใหญ่แบบได้มี
ทางเลือกในการที่จะมาทำกิจกรรมด้านนี้แทน
การไปการไปซื้อปั้งอะไรมากย่างนี้ค่ะ

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Bliss&Shine Healing Space

พี่ทรัยรู้สึกว่าหาดใหญ่ถ้าให้มองคำว่าหาดใหญ่
รู้สึกว่ามันยังเป็นเมืองของการกิน และท่องเที่ยว ยังไม่
ได้ลัมพัสตึงคำว่าศิลปะเหมือนมันจะเป็นแนวไลฟ์สไตล์
มากกว่าเหมือนกินเที่ยวกลางคืน หรือว่าการจะไปนั่ง
คาเฟ่ต่างๆ

แต่ก็มีพากิจกรรมศิลปะในหาดใหญ่ แต่ว่าการ
ได้รับการโปรโมท หรืออะไรแบบนั้นมันก็น้อยมันทำให้
เราแบบไม่รู้เลยว่าเรามีกิจกรรมด้านนี้ อย่างให้แบบมี
การเผยแพร่ หรือว่าทางภาครัฐ และเอกชนได้ให้ความ
สนับสนุนเรื่องนี้มากขึ้นจะได้ ทำให้คนอื่นอื่นได้รับรู้ว่า
เมืองหาดใหญ่เรามีกิจกรรมพากันนี้เหมือนกัน คือส่วน
ตัวพีคิดว่า เมืองก็คือมีค่ายพาพอดแล้วแต่ว่าอาจจะยัง
ขาดการสนับสนุนจากทางคนในเมืองและภาครัฐ

គុណវ៉ានទ្រពិមពី និងការ ផែបៀវេដ ឯករាជ្យរាន់ការងារ

คุณจันทร์พิมพ์ หินทราย และพี่แอด วิลภา ฐานักษา

คุณจันทร์พิมพ์ นอกรากเป็นอาจารย์ประจำคณะทั่นศดแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้ว ยังเป็นผู้สอนการจัดดอกไม้แบบโคริงแบบญี่ปุ่น และทำกิจกรรมจิตตปัณญาศึกษา

โดยเริ่มทำมาตั้งแต่ปี 2552 เริ่มจากกลุ่มนักศึกษา กับอาจารย์บ้าง บุคลาภายนอกบ้าง จิตตปัณญาศึกษา คือการกลับมาเรียนรู้ตัวเอง รวมถึงผู้อื่น โดยมุ่งหวังว่าจะอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข โดยเฉพาะตัวเองเป็นศาสตร์ที่สอนให้รับฟัง เมื่อเราเข้าใจคนอื่นมากขึ้น และเข้าใจตัวเองมากขึ้น เราจะสามารถเข้าใจในมนุษย์ของที่แตกต่าง

หลังจากนั้นก็ได้ไปศึกษาการจัดดอกไม้แบบโคริงกะ เพื่อได้สัมผัสถกับธรรมชาติ และรู้จักดอกไม้ โดยนำมายัดแบบธรรมชาติ ซึ่งอาจจะต่างจากของไทยที่ไม่ต้องมีการพับ การตัด การตัด หรือร้อย โดยที่จะนำมายัดตามธรรมชาติของดอกไม้ ก็เริ่มสอนจากกลุ่มนักศึกษาเหมือนกัน ไปจนถึงกลุ่มผู้สูงวัย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

โดยพี่แอด ก็มีการไปจัดกิจกรรม หรือไปเป็นวิทยากรร่วมกัน กับคุณจันทร์พิมพ์อยู่บ้าง ซึ่งด้วยความที่พี่แอดมีอาชีพเป็นพยาบาล มีศาสตร์ และศิลปะในแง่ของการช่วยเหลือผู้อื่น อีกทั้งยังได้มารажงานอาสาสมัคร จึงทำให้ได้เรียนรู้อะไรที่ไม่เคยรู้ พี่แอดรู้สึกว่าโชคดีที่ได้มาเรียนการจัดดอกไม้แบบโคริงกะ เพราะเป็นการจัดตามธรรมชาติ ไม่ใช่ตามใจเรา เพื่อหาความที่สวยงามที่สุดที่ต้องการแสดง ดั่งมนุษย์ที่ต้องการแสดงมุมที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นเหมือนการสอนใบในตัว ในการมองคนอื่นในแบบง่ายๆ ให้มองถึงความงามที่แตกต่างอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังสอนเรื่อง การทำงานเป็นทีมที่แต่ละคนมีอิสระในการทำแต่ภาระที่เหมือนกันคือภาพรวมต้องออกแบบให้สุด

“ ในการเป็นหนึ่งเดียวทุกคนมีส่วน ”

ทั้งสองคนเป็นคนหาดใหญ่ทั้งคู่ โดยคุณจันทร์พิมพันนั่นมองว่า เป็นเมืองที่ “civilized” สะดวกสบาย อาหารอร่อย คุณในวงการศิลปะเอง ก็มีความสามารถ มากมาย ในเมืองกีเริ่มมีให้ได้เห็นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาพวาด เช่น ตามกำแพงวัด ส่วนผู้หญิงก็เอื้อดีก็มองว่า เป็นเมืองที่มีเสน่ห์ อาหารก็มีหลากหลาย รวมถึงผู้คนเองก็ สามารถอยู่ร่วมกันได้แม้จะต่าง

Footnote

คำว่า “โค” แปลว่า แสงสว่าง, “ริง” แปลว่า วงกลม ส่วนคำว่า “กะ” มาจากคำว่า ดอกไม้ เมื่อนำมารวมกันจึงแปลได้ว่า “ดอกไม้แห่งแสงสว่าง” คุณโนเกจิ โ渥ากะะ ผู้ก่อตั้งมูลนิธิเอ็มโอเอ ไทยเป็นผู้บัญญัติคำว่า “โคริกะ” ขึ้นมาเป็นคนแรก โดยท่านกล่าวไว้ว่า ความงามที่เรามองเห็นในธรรมชาติไม่ใช่เป็นเพียงแค่ความงามทางสายตา แต่เป็นพลังธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่สามารถเยียวยาจิตใจของมนุษย์ได้ เมื่อครั้งที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านเคยพูดผ่านความทุกข์มา มากมาย จึงเริ่มแสวงหาทางเยียวยาจากธรรมชาติด้วยการเริ่มต้นจัด ดอกไม้ที่ปลูกไว้ในบ้าน ทำให้ค้นพบว่าพลังธรรมชาติสามารถช่วยให้ ผ่านพ้นความทุกข์ได้ ท่านจึงนำประสบการณ์นั้นมาช่วยคนอื่นให้พ้นทุกข์และมีความสุขโดยเผยแพร่การจัดดอกไม้ออกไป

แหล่ง
“พัฒนา”

the place

၀၃

၄၅

၆၁

“ ສາມາດ ”

สถานที่สำหรับพวกรากเป็นเหมือนแหล่งที่นำพาผู้คนมาร่วมตัวกันเพื่อทำกิจกรรม หรือแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นแหล่งที่ตั้งของอิฐบางอย่างเพื่อแสดงถึงการมีอยู่ของสิ่งนั้น อย่างเมืองหาดใหญ่เองพอขยาย และเติบโตมากขึ้น ผู้คนมีมากขึ้น พื้นที่เหล่านี้ก็เพิ่มตามๆ กันไปด้วย จริงๆ ถือว่าไม่เยอะหรืออน้อยใจเกินไป เพราะยังสามารถแสดงให้เห็นเป็นหลักฐานถึงการมีอยู่ของงานศิลปะ เราเลยจะพาทุกคนไปสำรวจแหล่งต่างๆ ที่งานศิลปะได้ไปโลดแล่นอยู่พร้อมๆ กัน

នគរបាលប្រជាធិបតេយ្យ

(Siam Art Gallery)

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: หอศิลป์สยาม siam art gallery

เป็นหอศิลป์ที่มีอยู่มานาน ภายในจะมีรูปภาพของเหล่าคิลปิน ทั้งไทย มาเลเซีย สิงโปร์ และรูปภาพของคิลปินแห่งชาติของไทย หอคิลป์สยามจะ ประกอบด้วยสามส่วน ส่วนหอคิลป์ที่จะจัดแสดงรูปภาพคิลปิน ส่วนของโรงเรียนสอนคิลปะหอคิลป์สยาม ที่สอนคิลปะตั้งแต่เด็ก 3 ขวบถึงผู้ใหญ่ มีหลักสูตรให้เรียนมากมาย ตามวัยของผู้เรียน และส่วนเวิร์คช็อป สำหรับผู้ที่สนใจทำงานศิลปะที่ห้องร่างกายสีปูนบ้าน คาดรูปผ้าใบ วาดเลือ้ו ทำลูกปัด และอื่นๆอีกหลากหลาย

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: หอศิลป์สยาม siam art gallery

ห้างศิลป์เด็นส์ พลาซ่า หาดใหญ่

Art Village ชั้น 2 และ Common Art Gallery

เป็นสถานที่ที่จะรวมเอาผลงานศิลปะจากศิลปินสุดยอดหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม, ประติมากรรม, และงานศิลป์ร่วมสมัย พร้อมกิจกรรม “Art workshop” ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนที่สนใจได้ ทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ ที่แห่งนี้นอกจากจะเต็มไปด้วยผลงานที่น่าทึ่งแล้ว ยังสามารถกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ได้มากเลยทีเดียว

Lorem ipsum

พื้นที่สนับสนุนความหลากหลายทางศิลปะชั่วคราว
มุ่งหมายสร้างคอมมูนิตี้คนหาดใหญ่ ส่งเสริมให้เกิดแรงบันดาลใจ
ผลักดันสนับสนุนการสร้างคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นฐานของการผลักดันให้
เมืองหาดใหญ่เติบโตไปเป็น “ เมืองสร้างสรรค์ (Creative City) ”
ใช้จัดพื้นที่ดูหนัง มุมนักอ่าน งานศิลปะ

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: ลุงบัญชา Lungbancha

Pasawang home cafe

มีการตกแต่งร้านด้วยภาพวาด อย่างบนผนังร้านก็มีการตกแต่งด้วย
ภาพถ่ายของลูกค้า อารมณ์แกลอรี่ของฉัน

Workshop Hatyai

by watashi

ในหาดใหญ่เรามีกิจกรรมห้ามีนที่เปิดให้ทำ workshop ได้ไม่เยอะเท่าไหร่ พากเราเห็นว่าร้าน “Workshop หาดใหญ่ by watashi” เปิดให้ทำ กิจกรรมหลากหลายรูปแบบผ่านการทำ workshop ให้ผู้คนได้มามาใช้เวลาสนุกๆ ไปกับคิลปะอย่างเต็มอิ่ม ไม่ว่าจะเป็นทั้ง เชรามิก เทียนหอม น้ำหอม ทำเค้ก หรืองานไม้

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Workshop หาดใหญ่ by Watashi

นลาก

“พู่กันบลูมูน”

HATYAI
BOOK CLUB

Sanehar
sun paradise

เรื่องนี้ถ่ายทอด= คุณหาดใหญ่ยกดู

เราจะพาทุกคนไปทำความรู้จักและชวนคุยกับเหล่าผู้คนเบื้องหลังผู้จัด “space” หรือ “community” ต่างๆ ที่ล้วนผลักดันความเป็นศิลป์ในด้านต่างๆ ในหาดใหญ่ ถ้าพูดถึงสื่อมีเดียอาทิ การฉายหนัง โดยเฉพาะหนังนอกโรง หรือหนังนอกกระแส คุณหาดใหญ่จะอ่ออหันที่ พุดพร้อมกันว่า

“เรื่องนี้ถ่ายทอด= คุณหาดใหญ่ยกดู”

นั่นเอง เปื้องหลังของการนำหนังมาฉาย โดยพี่ต้น พี่เจ๊ พี่นุ่น

เริ่มจากพี่ต้นเป็นคนที่รักการดูหนัง ไม่ว่าจะเป็นหนังในกระแสหรือนอกกระแส หลังจากที่ย้ายไปเรียนต่อและทำงานที่กรุงเทพฯ ประมาณ 7 ปี ตอนนั้นก็มีหนังให้เลือกดูเยอะมาก และมีได้อุทกกาลีได้รู้จักกับคนภายในวงการหนังแต่เมื่อกลับมาหาดใหญ่กลับพบว่า มีแค่หนังในกระแสและหนังทำเงินเท่านั้นที่ถูกฉายในโรงภาพยนตร์ จึงทำให้เกิดคำถามว่า “ทำไมคนต่างจังหวัดอย่างหาดใหญ่ถึงยังถูกบีบกันทางศิลปะในด้านภาพยนตร์ ทั้งๆ ที่หาดใหญ่องนั้นเป็นเมืองที่ค่อนข้างเจริญ ? ” พี่ต้นจึงเริ่มต้นจากการสร้างเพจบน Facebook เพื่อที่จะได้เปิดพื้นที่ในการแล侈ของอกและสร้างคอมมูนิตี้คืนรักหนัง ซึ่งมีชื่อว่า “เรื่องนี้ถ่ายทอด= คุณหาดใหญ่ยกดู” ซึ่งอาจจะยากหน่อย แต่มันลือถึงจุดประสงค์ของเพจได้อย่างชัดเจนเลย ในช่วงแรกพี่ต้นก็ได้เช่าสถานที่ฉายหนังที่ Tuber ซึ่งเป็น co-working space โดยจัดฉายหนังเดือนละ 1-2 ครั้ง ทำแบบนี้ต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 4 ปี จนเริ่มมีเหล่ากลุ่มคนรักหนังเพิ่มขึ้น และมีโอกาสได้รู้จักกับพี่เจ๊ พี่นุ่น ซึ่งทั้งสองคนเป็นคนที่มาดูหนังเช่นกัน

จากนั้นพี่ต้นก็อยากรู้ว่าพี่พื้นที่จ่ายหนังสือเป็นหลักแหล่ง จึงได้พูดว่า และพี่นุ่นมาเป็นหัวส่วนในการเปิดร้าน “Lorem Ipsum” ซึ่งดำเนินการของร้านจะเป็นคาเฟ่ ส่วนชื่อหนังสือจะเป็นพื้นที่สำหรับขายหนังสือในช่วงที่ไม่ได้จัดขายหนังสือ ก็ยังสามารถมานั่งชิลล์ที่คาเฟ่ได้ รายได้จากการค้าขายก็จะมาช่วยสนับสนุนจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในร้าน

ปัจจุบัน Lorem Ipsum เปิดมาแล้ว 5 ปี ที่นี่ไม่ได้เป็นแค่ สถานที่สำหรับขายหนังสือกระแส เท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับศิลปินในการแสดงผลงานศิลปะ การจัดนิทรรศการ และการจัดกิจกรรม workshop ต่างๆ เพราะพี่ต้นเลือดเห็นว่าศิลปินในหาดใหญ่ไม่ค่อยมีพื้นที่ในการจัดแสดงผลงาน บางทีก็เข้าถึงยากไปหน่อย พี่ต้นจึงอยากรีบพื้นที่ให้กับคนหาดใหญ่ได้เข้าถึงงานศิลปะได้ง่ายขึ้น แม้จะพบเจออุปสรรคในการเรื่องการโปรโมทกิจกรรมและปัญหาด้านงบประมาณที่จำกัด แต่พี่ต้นนั้นเชื่อว่า การที่มีพื้นที่สำหรับศิลปะในเมืองหาดใหญ่นั้น ก็ยังคงเป็นสิ่งที่สำคัญ พี่ต้นเชื่อว่า

“หากไม่เริ่มนั่งลง ก็ไม่มีทางเกิดการเปลี่ยนแปลงได้”

เขากล่าวว่าในอนาคตจะมี art space เพิ่มขึ้น และมีระบบการจัดการที่ดี เพื่อให้คนหาดใหญ่สามารถมีโอกาสในการเข้าถึงงานศิลปะต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

HATYAI BOOK CLUB

ดูหนังแล้วมาอ่านหนังสือกันบ้างดีกว่า
หาดใหญ่เองก็มีคอมมูนิตี้อ่านหนังสือเหมือนกัน
โดย “มื้ดดี ณัฐรัตน์ ปานสุข” หนึ่งในหุ้นส่วน
กาแฟยอดฮิตของวัยรุ่นเมืองหาดใหญ่ อย่างร้าน

“Lucas.HDY” และหนึ่งในผู้ก่อตั้ง

“Hatyai Book Club” ร่วมกับ

“คุณใหม่ กั้งสดาล จิตติถาวร” และ

“คุณแม่น มนติศรี หวานชิตนาษ” ชุมชนที่จะ
ชวนชาวหาดใหญ่ที่มีใจรักในหนังสือมาพูดคุยกัน
เดือนละครั้งสองครั้ง ถึงประเด็นเกี่ยวกับหนังสือ

ที่น่าสนใจแต่ละช่วง

—
**HATYAI
BOOK CLUB**

ขอบคุณรูปภาพจาก Hatyai Book Club

ขอบคุณรูปภาพจาก Hatyai Book Club

จุดเริ่มต้นมาจากการที่มีลูกค้าคนนึงจะขับรถมาจากบ้าน ซึ่งอยู่ห่างจากร้านประมาณ 10 กิโลเมตรเกือบทุกวัน เพื่อมาตั้งเก้าอี้แคมป์ แล้วก็นั่งอ่านหนังสือใต้ต้นไม้ เลยรู้สึกว่าดูสงบ ดูสบายดี เลยอยากซื้อหนังสือเล่มแรกเป็นของตัวเองบ้าง จึงความรักการอ่านก็ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นตามกาลเวลา แล้ววันนึงก็ปี๕ ไอเดียตอนที่แพน ซึ่งชอบอ่านหนังสือเหมือนๆ กันพูดขึ้นมาว่า

“ การนิดหน่อยหนังสือเหมือนกันมากนักดูยังไงนี่มันดีมั๊ ”

เลยเป็นจุดเริ่มต้นของ Hatyai Book Club

ต่อมาช่วนรุ้ก้ากับ Project ที่ทางลีการ์เดนตั้งใจสร้างขึ้นเพื่อเปิดพื้นที่ให้คิลปินทั้งรุ่นเล็กและใหญ่หลากหลาย Gen ผู้หลงใหลในงานศิลปะได้แสดงออกทางด้านศิลปะ อย่าง Sanehar Art community ซึ่งเริ่มจากจุดเล็ก ๆ โดยร่วมมือกับ อาจารย์สุบิน เมืองจันทร์ นายกสมาคมศิลปินนานาชาติภาคใต้ ที่มีความฝันแรงกัน และเปิดโอกาสให้คิลปินทั้งในและต่างประเทศ ได้มาร่วมแสดงผลงานเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างสรรค์ผลงานร่วมกันเริ่มจากพื้นที่เล็กๆ คือ Common Art Gallery ชั้น G แล้วค่อยๆ ขยายพื้นที่ไปยัง Art Village ชั้น 2 จัดแสดงผลงานศิลปะหลากหลายแขนง ทั้งภาพวาด ประติมากรรม นิทรรศการ ดนตรีและการแสดง กิจกรรมเด่น ๆ คือ “Hatyai International Artist Camp” ที่รวมศิลปินต่างชาติมากกว่า 40 ท่านกว่า 20 ประเทศ ร่วมกันวาดหาดใหญ่ หรือเวทีที่เป็นพื้นที่แสดง ความสามารถทางด้านดนตรีสำหรับเด็ก ๆ เยาวชน ที่จัดในทุก ๆ เดือน เดือนละ 2 วัน อย่าง “Hatyai Music Art Fest”

Sanehar Art Community

อีกทั้งที่ผ่านมายังมีการสร้างมิติใหม่ๆ ให้กับเมืองหาดใหญ่ อย่าง “เสน่หารีสอร์ต” เป็น Pop-up theater สำหรับแสดงละครเวที อาทิเช่น End Statin และ ART ที่นำแสดงโดยศิลปินระดับประเทศ หรือ มิตรชาชีจากนั้นรวมเรื่องเล่าแห่งการหลอกหลวงของ “ศุภณเสียง” รวมถึง บทละครที่ถอดความมาจาก China and Turandot ผลงานของกีตกวีชาวอิตาลี ซึ่งถ่ายทอดโดยศิลปินรางวัลศิลปบาร์ วรรณคดี ศิริหล้า และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ร่วมงานด้วย นับว่าเป็นการก้าวเดินเล็กๆ แบบค่อยเป็นค่อยไป ที่มีความตั้งใจอย่างเป็นส่วนหนึ่งของเมืองหาดใหญ่ ในการสร้าง Contemporary culture ของเมือง

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Saneha Art Community

Sanehar Paradiso

Sanehar Paradiso ที่จะพาไปล่องชมย่านเสน่ห์ทางโถย “ ภูมิ รักษาทองธนา หรืออนอท ” โดยเป็นพื้นที่สร้างสรรค์ที่ตั้งอยู่บนชั้น 2 ของห้างลีกีร์เดนส์พลาซ่า ใจกลางตัวเมืองหาดใหญ่ ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเปลี่ยน “ พื้นที่ที่เคยถูกละเลย (Lost Space) ” ให้ได้กลับมาเป็นสถานที่ที่มีความหมายสำหรับงานศิลปะ และกิจกรรม ให้ผู้คนในเมือง นำเรื่องราว ความเห็นต์ต่าง ๆ มาจัดกิจกรรม ทั้งนิทรรศการ รวมถึงการเป็นໂຮງລະຄຣ

ตัวพื้นที่เป็นคนหาดใหญ่ที่ได้เติบโตในเมืองกรุง ตอนอยุ่กรุงเทพก็ใช้ชีวิตอยู่ล็อดี้ หอศิลป์สยาม เลยได้เห็นมุมมอง ไม่ว่าจะเป็น นิทรรศการ หนัง กิจกรรมต่างๆ อย่าง book club หรือ ละครเวที บางครั้งเออก็ไปสมัครอาสาสมัคร Ted talk จัดกิจกรรมต่าง ๆ พอดีกลับมาหาดใหญ่ ก็เริ่มจัดจากเล็ก ๆ ก่อน

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Saneha Paradiso

พื้นท้องเมืองมี passion กับเมืองหาดใหญ่ เพราะด้วยความเป็นบ้านเกิด และมองว่าหาดใหญ่จะมองไปในทางของธุรกิจ การลงทุนมากกว่า ซึ่งต่างจากเมืองสงขลาที่มี space อยู่แล้ว และด้วยระยะเวลาที่มีมาก่อนหาดใหญ่ที่ยานานพื้นท้องก้มองว่ารูปแบบการสร้างคุณค่าให้งานต้องมีองค์ประกอบบ่ร่วมกัน คืองาน พื้นที่ และผู้สนับสนุน ซึ่งห้าง และเจ้าของกีฬสนับสนุนในตรังนี้ เพราะฉะนั้น การมีผู้สนับสนุนจึงเป็นเรื่องที่ดีที่จะช่วยผลักดันในด้านพื้นที่ และเงินทุน

“ เรายังมีความสุขกับการได้ทำตรังนี้อยู่ ”

พี่หงส์ เปิดบ้านเป็นร้านเวิร์คช้อป มีกิจกรรมให้ทำ 5 อย่าง ได้แก่ เซรามิก เทียนหอม น้ำหอม ทำเค้ก และงานไม้ เริ่มต้นจากพี่หงส์ซึ่งชอบงานเซรามิก ไปเรียนเพิ่มเติม และต่อยอดมาทำเอง ที่บ้าน เนื่องจากอุปกรณ์มีจำกัด จึงเปิดเวิร์คช้อปให้คุณมาแชร์ประสบการณ์

พี่หงส์ไม่ได้เป็นคนหาดใหญ่โดยกำเนิด แต่ย้ายมาอยู่ที่ประเทศไทย 10 กว่าปีแล้ว เนื่องจาก สถานการณ์ไม่ค่อยดีที่บ้านเกิด (นราธิวาส) เวิร์คช้อปเปิดมาได้ประมาณปีเศษๆ เหตุผลที่เลือกหาดใหญ่ เพราะเป็นเมืองใหญ่มีศักยภาพ และเป็นศูนย์กลางระหว่างบ้านพ่อ (นราธิวาส) และบ้านแม่ (พัทลุง) ก่อนหน้านี้ พี่หงส์เคยเปิดร้านที่พัทลุง แต่ต้องย้ายกลับมาหาดใหญ่ เนื่องจาก มีการห้ามน้ำใหม่ ทำให้ร้านได้รับผลกระทบ พี่หงส์มองว่าหาดใหญ่เป็นเมืองใหญ่ที่มีศักยภาพและอยากรสร้างพื้นที่ให้คนได้ทำกิจกรรมนอกเหนือจากการ

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Workshop หาดใหญ่ by Watashi

ດុម្លារណ៍ ចំណែកអនុវត្តន៍ Workshop Hatyai by watashi

ขอบคุณรูปภาพจาก FB: Workshop หาดใหญ่ by Watashi

ซึ่งเป็นสิ่งที่หาดใหญ่ขึ้นชื่อพิแหงล้มองว่าหาดใหญ่นั้นยังไม่มีพื้นที่สำหรับคิลปะมากนัก แต่ก็เริ่มมีคนที่พยายามสร้างสรรค์สิ่งนี้ขึ้นมา พิแหงล์เองก็ได้รับการลั่นภายนอกน้องๆ ที่เรียนคิลปะ ทำให้รู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของวงการคิลปะโดยไม่รู้ตัว พิแหงล้มองว่าคิลปะเป็นสิ่งที่สามารถลดแทรกอยู่ในทุกสิ่ง และอย่างให้มีพื้นที่ให้เหล่าคิลปินได้มาร่วมประและแลกเปลี่ยนกันมากขึ้น เวิร์คช้อปของพิแหงล์เน้นให้คนทั่วไปได้เข้ามาลองทำกิจกรรมใหม่ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้คนได้ค้นพบความชอบของตัวเอง ส่วนใหญ่คุณที่มาเวิร์คช้อปก็มาเพื่อฝึกคลาย ไม่ได้คิดจะทำเป็นอาชีพ พิแหงล้มองว่าหาดใหญ่คือพื้นที่สำหรับงานคิลปะที่มากขึ้น เช่น การจัดนิทรรศการ หรือการลีสสารให้คนทั่วไปเข้าใจคิลปะได้่ายิ่งขึ้น ตัวพิแหงล์ใช้เวลาในการออกแบบแต่ละเวิร์คช้อปประมาณ 2-3 ชั่วโมง โดยจะมีการปรับปรุงตัวเนื้อหา และวิธีในการสอนอยู่สู่มามาเสมอเพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด

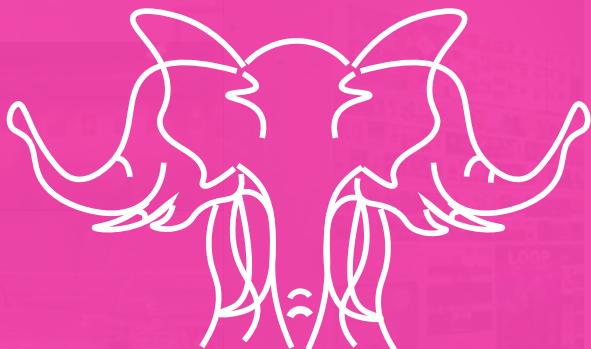
“ မျမှုစွာ ”

ပို့စ်ဟာ

“អូអូអូវ” ពីរដក

หาดใหญ่เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยศักยภาพของผู้คนที่หากลายและความเป็นไปได้มากมายที่จะเกิดขึ้นในเมือง แต่ด้วยการสนับสนุนทางพื้นที่เพื่อให้ทุกคนได้แสดงออกถึงศักยภาพอาจจะยังไม่มากพอ ทำให้คนส่วนใหญ่โดยเฉพาะเด็กรุ่นใหม่เน้นไปเติบโตที่อื่นมากกว่า เพราะยังมองไม่เห็นถึงแนวโน้มการเติบโตในเมือง ศิลปะยังถูกมองว่าเข้าถึงยากทั้งๆ ที่จริงๆ แล้วนักศึกษาอยู่รอบๆ ตัวเรา อีกทั้งยังเป็นสิ่งฟุ้งเฟ้อในสายตาของคนส่วนใหญ่ พวกราอย่างให้มีการสนับสนุนศิลปะในหาดใหญ่มากขึ้น ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน สนับสนุนอย่างจริงจังทั้งเรื่องงบประมาณ พื้นที่การจัดแสดง และกิจกรรมที่ล่วงเสื่อมให้ผู้คนเข้าถึงงานศิลปะมากขึ้น เพราะเมืองหาดใหญ่เองก็มีทุนทางวัฒนธรรมที่หนาแน่นอยู่แล้ว แต่ยังขาดการสนับสนุนเท่านั้นเอง พวกราอย่างให้มีการสนับสนุนเพื่อพัฒนาให้หาดใหญ่เป็น เมืองสร้างสรรค์ (Creative City) ที่ศิลปะสามารถเติบโตไปกับเมือง และสร้างเศรษฐกิจ เพื่อเติบโตไปพร้อมๆ กับเมือง พวกราหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเปิดมุมมองศิลปะในแง่ใหม่ๆ ให้ผู้อ่านมากขึ้น และไม่มองศิลปะเป็นเรื่องไกลตัวอีกต่อไป ramaสร้างสีสันให้กับเมืองหาดใหญ่กันเถอะ

ԱՅՍԱՐԻՒՄՈՆ

ผลงานการผลิตภายใต้โครงการ
โครงการพลังเยาวชนสื่อสารสร้างสรรค์เมือง ปี 2
Hatyai Scenario 2

